

੭੦੮੪

ਦੁਆਰਾ

821
ਕਦਮ-੨
ਜੱਟੀ (ਰਜਿਸਟਰਡ)
ਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

821

~~821~~ 2

~~821~~ 2

2-3-4-61-30,000-C. P. and S. Pb, Patiala

Accn. No. _____

Class No. _____ Book No. _____

Author _____

LANGUAGE DEPARTMENT LIBRARY, PUNJAB.

1. Books are issued for.....days only.
2. Books may be renewed on request at the discretion of the Librarian.
3. Dog-earing the pages of a book, marking or writing therein with ink or pencil, tearing or taking out its pages or otherwise damaging it will constitute an injury to a book.
4. *Any such injury to a book is a serious offence. Unless a borrower points out the injury at the time of borrowing the book, he shall be required to replace the book or pay its price.*

Help to keep the book fresh and clean.

167

52

+

+

+

262-3-4-61-30,000-C. P. and S. P. b. Patiala.
LANGUAGE DEPARTMENT
LIBRARY ACC. No. _____ PUNJAB.

Date Due

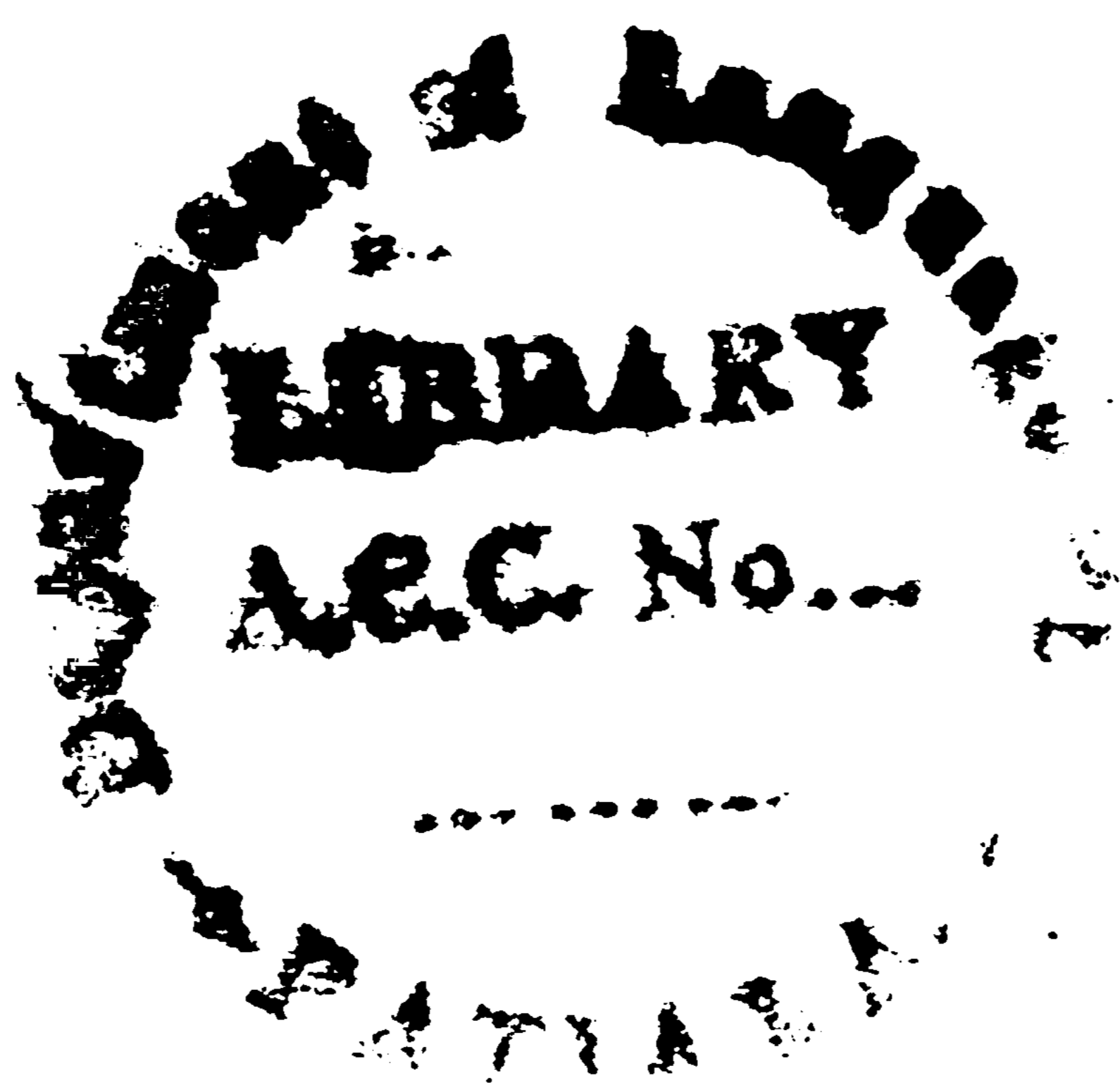
Date of Issue	Date of Return	Date of Issue	Date of Return

ਵੰਗਾਂ

ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੂਰਪੁਰੀ

ਕਰਤਾ

ਚੰਗਿਆੜੇ ਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਪੰਜਾਬ

ਭਾਪੇ ਦੀ ਹੱਟੀ (ਰਜਿਸਟ੍ਰਡ)

ਮਾ: ਗਿਆਨੀ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼,
ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਸਭ ਹੱਕ ਸਦਾ ਲਈ ਭਾਪੇ ਦੀ ਹੱਟੀ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ ।

ਚੋਣਵੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਚੰਗਿਆੜੇ		ਨੂਰਪੁਰੀ
ਜੀਉਂਦਾ ਪੰਜਾਬ		ਨੂਰਪੁਰੀ
ਮਨ ਮੰਦਰ	58 G	ਸਾਬਰ
ਜੋਗਨ	821	ਸ਼ਰਫ
ਹੀਰ ਸਿਆਲ	ਨਦਯੁ - ਟੁ	ਸ਼ਰਫ
ਸ਼ਰਫ ਹੁਲਾਰੇ		ਸ਼ਰਫ
ਸ਼ਰਫ ਨਿਸ਼ਾਨੀ		ਸ਼ਰਫ
ਪੰਜਾਬਣ ਦੇ ਗੀਤ		ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ
ਨੂਰੀ ਜੋਤਾਂ		ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ
ਚਿਖਾ		” ”
ਜ਼ਫਰ ਨਾਮਾ ਸਟੀਕ		” ”
ਪਾਪ ਦੀ ਖੱਟੀ		ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ
ਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸੇਜ		” ”

ਇਕ ਵਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਮਾਲਿਕ
ਭਾਪੇ ਦੀ ਹੱਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਲੀਤੀ ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ—ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ

ਮਾ. ਲੱਧਾ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਘੰਟਾ ਘਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਭੂਮਿਕਾ

ਨੂਰਪੁਰੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕੋਈ ਬਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਏਸ ਅਰਸੇ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਏਥੋਂ ਤੀਕਰ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬੜੇ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਨਾਂ ਕਿ ਆਪ ਪੰਜਾਬੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਫ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੇ ।

‘ਨੂਰਪੁਰੀ’ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ‘ਵੰਗਾਂ’ ਪੰਜਾਬੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਮੰਜ਼ਲ ਹੋਰ ਅਗੇ ਲੈ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸੁਹਣਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੈਂ ਆਪ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਦੇਖੇ ਨੇ ਇਹ ਰੂਹ ਦੀ ਗਿਜ਼ਾ ਨੇ । ਨੂਰਪੁਰੀ ਹੋਰਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਨਾਲ ਭਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦਿਆਂ ਤਸਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਣ ਦਾ ਸੋਹਣਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਬਿਆਨ ਸੁਹਣਾ, ਵਿਚਾਰ ਉਚੇ ਤੇ ਤਰਜ਼ ਮਨਮੋਹਨੀ ਹੈ । ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨੂਰਪੁਰੀ ਹੋਰਾਂ ਇਕ ਨਵੀਂ ਤੇ ਅਨਮੁੱਲ ਸ਼ੈ ਇਕ ਨਵੇਂ ਤੇ ਅਨਮੁੱਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਜਿਹੜੀ ਸੋਭਾ ਆਪ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਲਿਹੀ ਕਤਾਬ ਚੰਗਿਆੜੇ ਲਿਖਕੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹਨੂੰ ਆਪ ਨਿਰਾ ਕਾਇਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕੇ, ਸਗੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਟੇਚਰ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸੋਟੀ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਦੀ ਇਹ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੀ

ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਡੇ ਨਿਕੇ ਜਣੇ ਜਨਾਨੀਆਂ ਏਸ ਤੋਂ
ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੇ।

ਜੋਸ਼ਵਾ ਫਜ਼ਲ ਦੀਨ ਵਕੀਲ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਪੰਜਾਬ

ਪ੍ਰੋਵਿਨਸ਼ਲ ਕਾਨਫ਼ੈਰੰਸ ਲਾਹੌਰ

ਤਆਰਫ

“ਨੂਰਪੁਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਗੀਤ, ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਇਕ ਮਿਜ-
ਰਾਬ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਦਿਲਦੇ ਸੁਹਜ ਵਿਚੋਂ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਨਗਮਿਆਂ ਨੂੰ
ਜਗਾਉਂਦੇ ਨ ਸ਼ਾਇਰ ਨੇ ਮੌਸੀਕੀ ਤੇ ਦਰਦ ਦੀ ਪਿਘਲੀ ਹੋਈ
ਅੱਗ ਨੂੰ ਲਫ਼ਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕੱਚ ਵਿਚ ਢਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਏ,
ਅਰ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਹਦ ਤਕ ਕਾਮਯਾਬ ਏ। ਇਕ ਅਰਬੀ
ਸ਼ਾਇਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਏ ਕਿ ਸ਼ਿਅਰ ਉਹ ਹੋਦਾ ਏ ਜਿਹੜਾ
ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖੀਆਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦੇਵੇ। ‘ਨੂਰਪੁਰੀ’
ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਹ ਗੀਤ ਏਸ ਤਾਰੀਫ਼ ਤੇ ਪੂਰੇ ਉਤਰਦੇ ਨੇ।
ਉਮੀਦ ਏ ਕਿ ਵੰਗਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਦਬ ਵਿਚ ਇਕ ਮੁਸਤਕਿਲ
ਯਾਦਗਾਰ ਰਹੇਗੀ।

ਅਸ਼ਰਫ਼ ਰਿਆਜ਼ ਐਮ. ਏ.
ਨਾਇਬ ਸਦਰ ਬਜ਼ਮ ਅਦਬ

ਲਾਇਲਪੁਰ
੧੨ ਅਗਸਤ ੧੯੪੦

ਧੰਨਵਾਦ

ਉਹਨਾਂ ਸਜਨਾਂ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਏਸ ਦਿਲ
ਦੀ ਤੜਪ ਨਾਲ ਦਿਲੋਂ ਹਮਦਰਦੀ
ਕੀਤੀ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕਲਮ ਦੇ
ਵਿਲਕਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਅੱਖੀਆਂ ਨਾਲ
ਚੰਮਿਆਂ।

ਉਹਨਾਂ ਦਾ
ਨੂਰਪੁਰੀ

ਚੰਗਿਆੜੇ

ਨੂਰਪੁਰੀ

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਨੂਰਪੁਰੀ ਜੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਵੀਆਂ
ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੈ।

ਵੰਗਾਂ

ਨੂਰਪੁਰੀ

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਨੂਰਪੁਰੀ ਜੀ ਦੇ
ਚੋਣਵੇਂ ਗੀਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਅੱਜ ਹੀ ਮੰਗਾਓ

ਪਤਾ-ਭਾਪੇ ਦੀ ਹੱਟੀ (ਰਜਿਸਟਰਡ)

ਮਾ: ਗਿਆਨੀ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼
ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

੬.

ਨੀ ਨਿਕੇ ਜਿਹੇ ਢੋਲ ਸਾਨੂੰ ਘਲੀਆਂ ਨੇ ਵੰਗਾਂ

ਵੰਗਾਂ ਵਿਚ ਦੂਰ ਦਿਆਂ,
ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਈ
ਵੰਗਾਂ ਵਿਚ ਸਜਨਾਂ ਦੀ,
ਗਈ ਫਰਿਆਦ ਆਈ
ਵੰਗਾਂ ਵਿਚ ਨੈਣ ਨੇ
ਲਕੇ ਕੇ ਘੱਲੇ ਮੀਤ ਨੇ
ਵੰਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਝਾਕਦੇ
ਪ੍ਰੀਤ ਵਾਲੇ ਗੀਤ ਨੇ
ਵੰਗਾਂ ਛਣਕਾਉਂਦੀ ਮੈਂ
ਸ਼ਰੀਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਾਂ
ਨੀ ਨਿਕੇ ਜਿਹੇ ਢੋਲ
ਸਾਨੂੰ ਘਲੀਆਂ ਨੇ ਵੰਗਾਂ !
ਵੰਗਾਂ ਮੇਰੇ ਰੋਂਦੇ ਰੋਂਦੇ
ਅਥਰੂ ਵਹਾ ਦਿਤੇ
ਵੰਗਾਂ ਮੇਰੇ ਸੁੱਤੇ ਸੁੱਤੇ
ਜਜ਼ਬੇ ਜਗਾ ਦਿਤੇ

ਗੋਰੇ ਰੰਗ ਉਤੇ ਵੰਗਾਂ
 ਲਾਲ ਨੇ ਸੁਹਾਂਦੀਆਂ,
 ਵੰਗਾਂ ਬਾਹਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਨੂੰ
 ਜੱਫੀਆਂ ਨੇ ਪਾਂਦੀਆਂ
 ਨੀ ਮਾਹੀ ਦੀ ਮੈਂ ਸੁਖ
 ਨਿੱਤ ਰੱਬ ਕੋਲੋਂ ਸੰਗਾਂ
 ਨੀ ਨਿਕੇ ਜਿਹੇ ਵੋਲ
 ਸਾਨੂੰ ਘੱਲੀਆਂ ਨੇ ਵੰਗਾਂ !
 ਵੰਗਾਂ ਮੇਰੀ ਉੱਜੜੀ ਜਵਾਨੀ
 ਨੂੰ ਵਸਾਉਣ ਆਈਆਂ
 ਵੰਗਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਸੁਹਾਗ,
 ਭਾਗ ਲਾਉਣ ਆਈਆਂ
 ਹੱਥੀਂ ਮੇਰੇ ਪਾ ਦੇ ਮਾਏ
 ਵੰਗਾਂ ਸੁਹੀਆਂ ਲਾਲ ਨੀ ।
 ਸਾਈਂ ਪੂਰੇ ਕਰੂ ਸਾਡੇ
 ਦਿਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੀ
 ਘੁੰਡ ਨਾ ਮੈਂ ਚੱਕਾਂ
 'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਕੋਲੋਂ ਸੰਗਾਂ !

ਇਕ ਵੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਨੀ,
ਮੈਂ ਮਿੰਨਤਾਂ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ !

ਇਕ ਵੰਗਾਂ ਕੋਲ
ਸੁਨਹਿਰੀ ਨੀ
ਦੂਜੇ ਬਿਸੀਅਰ
ਨੈਣ ਨੇ ਚਹਿਰੀ
ਮੈਂ ਮਰ ਗਈ,
ਡੰਗ ਚਲਾਇਆ ਨੀ
ਇਕ ਵੰਗਾਂ ਵਾਲਾ
ਆਇਆ

ਮੈਂ ਮਿੰਨਤਾਂ ਨਾਲ
ਬੁਲਾਇਆ !

ਜਦ ਨਜ਼ਰ ਉਤਾਹਾਂ
ਕਰਦਾ ਨੀ
ਮੇਰਾ ਫੁਟਦਾ
ਜੋਬਨ ਚਰਦਾ
ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਆਪ
ਲੁਟਾਇਆ ਨੀ
ਇਕ ਵੰਗਾਂ ਵਾਲਾ
ਆਇਆ !

ਵੰਗਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡੇ
 ਚਿਲਕਣ ਨੀ,
 ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲ
 ਪਏ ਤਿਲਕਣ
 ਉਹਨੇ ਲੂੰ ਲੂੰ ਜਾਦੂ
 ਪਾਇਆ ਨੀ
 ਇਕ ਵੰਗਾਂ ਵਾਲਾ
 ਆਇਆ ਨੀ
 ਮੈਂ ਮਿੰਨਤਾਂ ਨਾਲ
 ਬਲਾਇਆ
 ਇਕ ਵੰਗਾਂ ਵਾਲਾ
 ਆਇਆ ਨੀ
 ਪਾ ਵੰਗਾਂ ਲਾਹ
 ਕਲੀਰੇ ਨੀ
 ਤੂੰ 'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਦੀਏ
 ਹੀਰੇ
 ਤੈਨੂੰ ਰੱਬਨੇ ਭਾਗ ਹੈ,
 ਲਾਇਆ ਨੀ
 ਇਕ ਵੰਗਾਂ ਵਾਲਾ
 ਆਇਆ

ਤੇਰੇ ਰਸ ਭਰੇ ਨੇ ਨੈਣ

ਬੜੇ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ
ਜਦ ਆਰੀਆਂ ਬਣ ਵਗਦੇ,
ਜਾਂ ਰੋ ਰੋ ਹੌਕੇ ਲੈਣ
ਤੇਰੇ ਰਸ ਭਰੇ ਨੇ ਨੈਣ ।
ਐਡੇ ਨੇ ਕੋਈ ਰੱਬ ਦੇ ਪਿਆਰੇ,
ਪੇਮ ਨਦੀ ਜਾਂ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰੇ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕ ਇਕ ਕਤਵੇ ਨੇ
ਮੇਰੇ ਡੁਬੇ ਬੜੇ ਤਾਰੇ
ਮੇਰੇ ਜ਼ਖਮ ਨੇ ਯਾਦ ਕਰਾਏ
ਅਥਰੂ ਸਿਟ ਕੇ ਖਾਰੇ ਖਾਰੇ

ਵੇਖਿਆਂ ਬਾਝ ਨਾ ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਹੁਣ
 ਆਵੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਚੈਣ
 ਤੇਰੇ ਰਸ ਭਰੇ ਨੇ ਨੈਣ ।
 ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਮੂਰਤ ਰਬ ਦੀ ਸੂਰਤ
 ਇਹ ਨੇ ਨਕਸ਼ ਖੁਦਾਈ
 ਅਖੀਆਂ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਪੜ੍ਹਦਾ
 ਡਾਹਢੇ ਦੀ ਕਲਮ ਵਗਾਈ,
 ਪਰੇਮੀ ਬਣ ਜੇ ਰੋ ਨੇ ਜਾਂਦੇ
 ਦਿਲ ਦੇ ਪਾਪ ਇਹ ਧੋ ਨੇ ਜਾਂਦੇ,
 'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਨੈਣਾਂ ਵਿਚ ਵਸ ਜਾ
 ਇਹ ਉਹ ਦੇ ਬੁਤ ਹੈਣ
 ਤੇਰੇ ਰਸ ਭਰੇ ਨੇ ਨੈਣ ।

ਜਦ ਨੈਣ ਸਜਣ ਦੇ ਹੋਏ :
ਫਿਰ ਘੁੰਡ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਲਕੋਏ

ਨਾ ਕਰ ਪੰਛੀ ਕੈਦ ਵਿਚਾਰੇ
ਕਿਉਂ ਮਿਰਗਾਂ ਤੇ ਜਾਲ ਖਿਲਾਰੇ
ਖੁਲ੍ਹੇ ਛੱਡ ਦੇ ਇਹ ਵਣਜਾਰੇ
ਇਹ ਅਥਰੂ ਭਰ ਭਰ ਰੋਏ

ਜਦ ਨੈਣ ਸਜਣ ਦੇ ਹੋਏ
ਫਿਰ ਘੁੰਡ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਲਕੋਏ

ਆ ਗਏ ਨੀ ਹੁਣ ਨੈਣਾਂ ਵਾਲੇ
ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਕਰ ਨੈਣ ਹਵਾਲੇ
ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾਲੇ ਕਾਲੇ
ਭੰਵਰੇ ਬਿਹਬਲ ਹੋਏ

ਜਦ ਨੈਣ ਸਜਣ ਦੇ ਹੋਏ
ਫਿਰ ਘੁੰਡ.....

ਨੈਣ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਭਿਛਿਆ ਮੰਗਦੇ
ਡਰਦੇ ਡਰਦੇ ਸੰਗਦੇ ਸੰਗਦੇ
ਦੇ ਕੇ ਨੈਣ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗ ਦੇ
ਇਹ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਹੋਏ

ਜਦ ਨੈਣ ਸਜਣ ਦੇ ਹੋਏ

ਫਿਰ ਘੁੰਡ.....

ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਹੈ ਲੋੜ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ
ਖਾਲੀ ਨਾ ਹੁਣ ਮੋੜ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ
'ਨੂਰ ਪੁਰੀ' ਨਾ ਤੋੜ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ
ਇਹ ਨੇ ਫਿਰਦੇ ਮੋਏ

ਜਦ ਨੈਣ ਸਜਣ ਦੇ ਹੋਏ

ਫਿਰ ਘੁੰਡ.....

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆਰ :
ਸਜਣੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆਰ

ਇਕ ਰਸਤੇ ਦੇ ਪਾਂਧੀ ਦੋਵੇਂ
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਮੈਂ ਤੇਰਾ
ਉਡਿਆ ਭੈਰ ਜਾਂ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿਚੋਂ
ਕੁਚ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਡੇਰਾ
ਤੂੰ ਬਣ ਬੈਠੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ
ਮੈਂ ਬਣ ਬੈਠਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ
ਇਹ ਕੀ ਭਲਾ ਵਿਹਾਰ
ਸਜਣੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆਰ
ਸਜਣੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ..... ..

ਹਸਿਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ
ਆ ਆ ਬੈਠੇ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ,
ਜਾਂ ਰੋਇਆ ਮੈਂ ਅੱਖੀਆਂ ਭਰਕੇ
ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਮੂੰਹ ਫੇਰੇ
ਨਾ ਕੋਈ ਪਿਆਰਾ ਨਾ ਕੋਈ ਪਿਆਰੀ
ਇਹ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂਦਾਰੀ

ਠਗਣਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ
ਸਜਣੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆਰ
ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆਰ
ਸਜਣੀ ਮੈਂ..... ..

ਜਾਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਛ ਪਾਇਆ
ਸੁੱਤਿਆਂ ਸਭ ਵੰਢਾਇਆ
ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਇਹ ਤੇਰਾ ਕੇਵੇਂ
ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਚਿੱਤ ਪਰਚਾਇਆ
ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ
ਤੇਰਾ ਨੇ ਘੁਟ ਭਰਦੇ
ਝਾਤੀ ਜ਼ਰਾ ਤਾਂ ਮਾਰ
ਸਜਣੀ ਮੈਂ..... ..

ਸਾਹ ਆਇਆ ਤੇ ਸਾਥੀ ਸੰਗੀ
ਮੈਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੇ
ਬੁਝ ਗਈ ਜੋਤ ਜਾਂ ਜਗਦੀ ਜਗਦੀ
ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋ ਗਏ ਘਰ ਦੇ
ਨੂਰਪੁਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਲਗਕੇ
ਦੀਵੇ ਵਾਂਗਰ ਬੁਝ ਗਿਓਂ ਜਗਕੇ
ਡੁਬ ਗਿਓਂ ਲਗਕੇ ਪਾਰ
ਸਜਣੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆਰ
ਸਜਣੀ ਮੈਂ..... ..

ਅੰਬੀਆਂ ਕਿਉਂ ਰਸੀਆਂ ਨੀ ਕੋਇਲੇ ਅੰਬੀਆਂ ਕਿਉਂ ਰਸੀਆਂ

ਸਾਵਣ ਦੂਰ ਬਦਲੀਆਂ ਨਾਲੋਂ
ਸਾਵਣ ਦੂਰ ਨੇ ਆਸਾਂ ਨਾਲੋਂ
ਜੁਲਫਾਂ ਕਾਲੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਨਾਲੋਂ
ਰਾਤਾਂ ਲੰਮੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਨਾਲੋਂ

ਦਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਝਗੜੇ ਕਰ ਕਰ
ਅੱਖੀਆਂ ਕਿਉਂ ਵੱਸੀਆਂ
ਨੀ ਕੋਇਲੇ ਅੰਬੀਆਂ ਕਿਉਂ ਰਸੀਆਂ
ਅੰਬੀ... ..

ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਭੁਲੇਖਾ ਲਗਦਾ
ਪੱਥਰ ਜਾਪੇ ਪਾਣੀ ਵਗਦਾ

ਫੁਲ ਸਮਝ ਕੇ ਹਥ ਪਾ ਲੈਂਦਾ
ਕੋਲਾ ਭਖਦਾ ਵੇਖੇ ਅੱਗ ਦਾ
ਸੋਜਾਂ ਵਿਚੋਂ 'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਨੂੰ
ਡੰਗ ਜਾਵਣ ਅੱਖੀਆਂ
ਨੀ ਕੋਇਲੇ... ..

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸਜਣ ਘਰ ਆਂਦੇ

ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਹਣੇ ਸੋਹਣੇ
ਨੀਵਿਆਂ ਨੈਣਾਂ ਵਾਲੇ
ਘੁਰ ਦਿਓ ਤੇ ਰੋਈ ਜਾਂਦੇ,
ਹੱਸ ਪਵੋ ਤੇ ਹੱਸੀ ਜਾਂਦੇ,
ਐਡੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ
ਜਾ ਰੋਂਦੇ ਡਸਕੋਰੇ ਭਰਕੇ
ਫਿਰ ਨ ਝੱਲੇ ਜਾਂਦੇ
ਨੈਣ ਅਸਾਡੇ ਹੰਝੂ ਬਣਕੇ
ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਗਲ ਲਾਂਦੇ
ਨੈਣ ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਬਰਦੇ ਬਣ ਕੇ
ਰੋਂਦੇ ਬਹੁੜੀਆਂ ਪਾਂਦੇ

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸੱਜਣ ਘਰ ਆਂਦੇ
ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਸੋਹਣੇ ਸੋਹਣੇ
ਨੀਵਿਆਂ ਨੈਣਾਂ ਵਾਲੇ
ਹੁਣ ਅਸੀਂ

ਪਹਿਲੇ ਸੱਜਣ ਓਪਰੇ ਲਗਦੇ,
ਹੁਣ ਦੇ ਸੱਜਣ ਪਿਆਰੇ

ਇਹ ਮਨ ਨੂੰ ਖਬਰੇ ਕੀ ਹੋਇਆ
 ਬਹਿ ਬਹਿ ਰਾਤ ਗੁਜ਼ਾਰੇ
 ਰੋ ਰੋ ਢਾਈਂ ਮਾਰੇ
 ਅੰਦਰ ਲੁਕ ਲੁਕ ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ
 ਕੱਲਾ ਹੀ ਬਰੜਾਵੇ
 ਨਵੇਂ ਸੱਜਣ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਬਾਤਾਂ
 ਝੂਰ ਝੂਰ ਕੇ ਪਾਵੇ
 ਸੱਜਣ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਬੇਮੁਰਤੀ ਵਿਚ
 ਹਾਕਾਂ ਮਾਰ ਬੁਲਾਂਦੇ
 ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸੱਜਣ ਘਰ ਆਂਦੇ
 ਪਿਆਰੇ.....
 ਨੀਵੀਆਂ... ..
 ਹੁਣ... ..

ਸਾਡੇ ਸਾਹਵੇਂ ਬਹਿ ਜਾ ਸੱਜਣ
 ਨਾ ਹੋ ਸਾਥੋਂ ਲਾਂਭੇ,
 ਲੈ ਲੈ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
 ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
 ਲਾ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਾਂਬੇ
 ਦਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵਟਾ ਲੈ ਦਿਲ ਨੂੰ
 ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾ ਲੈ ਦਿਲ ਨੂੰ
 ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਣ ਜਾ
 ਸੀਨੇ ਨਾਲ ਲਗਾ ਲੈ ਦਿਲ ਨੂੰ

ਨੈਣਾਂ ਨਾਲ ਤੂੰ ਨੈਣ ਵਟਾ ਲੈ
 ਇਹ ਨੇ ਓਧਰ ਜਾਂਦੇ,
 ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸੱਜਣ ਘਰ ਆਂਦੇ
 ਪਿਆਰੇ... ..
 ਨੀਵਿਆਂ ਨੈਣਾਂ... ..
 ਹੁਣ... ..

ਵਿਛੜੇ ਨੈਣ ਨ ਰੋਣੋਂ ਹਟਦੇ,
 ਸਜਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉ
 ਦੂਰ ਗਏ ਦਿਲ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ
 ਦਿਲ ਦੇ ਸੀਸੇ ਚੁਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ
 ਨਾ ਕੋਈ ਠੋਕਰ ਲਾਓ
 ਘਰੋਂ ਜਦੋਂ ਪਿਆਰੇ ਤੁਰ ਜਾਂਦੇ,
 ਘਰ ਨੇ ਵੱਢ ਵੱਢ ਖਾਂਦੇ
 ਸੱਜਣ ਉਜਾੜਣ ਸਜਣ ਵਸਾਵਣ
 ਸੁਲੀ ਸਜਣ ਚੜ੍ਹਾਂਦੇ
 'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਸੱਜਣਾਂ ਘਰ ਆਏ
 ਸੱਜਣ ਨਾ ਝਿੜਕੇ ਜਾਂਦੇ,
 ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸੱਜਣ ਘਰ ਆਂਦੇ
 ਪਿਆਰੇ... ..
 ਨੀਵਿਆਂ ਨੈਣਾਂ... ..
 ਹੁਣ... ..

ਹੰਝੁੳ ਵੇ ਸੁੱਕ ਜਾਉ
ਰੋਵੈ ਨ ਵੇ ਰੁੱਕ ਜਾਉ

ਤੁਸੀਂ ਸੰਭਲ ਸੰਭਲ ਕੇ ਤੁਰਨਾ
ਬੇ-ਕਦਰਾਂ ਕੋਲ ਨਾ ਝੁਰਨਾ
ਰੋ ਰੋ ਨਾ ਜਾਨ ਜਲਾਉ
ਡਹਿਲ ਡਹਿਲ ਨਾ ਛਾਲੇ ਪਾਉ
ਸਜਣਾਂ ਦੇ ਆਵਣ ਦੇ ਦਿਨ
ਵਿਛੜੇ ਗਲ ਲਾਵਣ ਦੇ ਦਿਨ
ਵੇ ਆ ਗਏ ਨੇ ਨੇੜੇ
ਗਲ ਮਾਹੀ ਲਗ ਰੋ ਲੈਣਾ
ਤੁਸੀਂ ਬਿਹਬਲ ਵੀ ਹੋ ਲੈਣਾ
ਵੇ ਐਸ ਘੜੀ ਲੁਕ ਜਾਉ
ਹੰਝੁੳ ਵੇ ਸੁੱਕ ਜਾਉ
ਰੋਵੈ ਨ ਵੇ ਰੁੱਕ ਜਾਉ

ਕਹਿ ਲੈਣਾ ਪੇਮ ਕਹਾਣੀ
 ਆ ਆ ਕੇ ਅੱਖੀਆਂ ਥਾਣੀ
 ਦੁਖ ਭਰੀਆਂ ਕਹਿਣੀਆਂ ਬਾਤਾਂ
 ਜੀਵੇਂ ਲੰਘੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਰਾਤਾਂ
 ਪਰਦੇਸ ਜਾਂ ਮੀਤ ਗਿਆ ਸੀ
 ਫਿਰ ਸਾਵਣ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸੀ
 ਤੁਸੀਂ 'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਨੂੰ ਰੋ ਕੇ
 ਉਹ ਦੁਖੜਾ ਭੀ ਕਹਿ ਲੈਣਾ
 ਤੁਸੀਂ ਕਦਮਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪੈਣਾ
 ਵੇ! ਹੁਣੇ ਹੀ ਨਾ ਮੁੱਕ ਜਾਓ
 ਹੰਝੁਓ ਵੇ ਸੁੱਕ ਜਾਓ
 ਰੋਵੋ ਨ ਵੇ ਰੁੱਕ ਜਾਓ

ਸੱਜਣ ਜੀ ਮਨ ਦੀ ਮਨ ਵਿਚ ਰਹੀ

ਬੀਤ ਗਿਆ ਸਾਵਣ ਦਿਨ ਗਿਣਦੇ
ਦੂਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਾਟਾਂ ਮਿਣਦੇ

ਆਈ ਬੱਦਲੀ ਕਾਲੀ ਕਾਲੀ
ਕੋਇਲ ਬੋਲੀ ਬਿਰਹਾ ਜਾਲੀ

ਦਿਲ ਦਾ ਪੰਛੀ ਮਾਰ ਉਡਾਰੀ
ਉਡਿਆ ਕਰਕੇ ਪਿੰਜਰਾ ਖਾਲੀ

ਨੈਣ ਭਰੇ ਮੁੜ ਆਇਆ ਨਿਰਾਸਾ
ਬਦਲੀ ਨਾ ਬਰਸੀ

ਸੱਜਣ ਜੀ ਮਨ ਦੀ ਮਨ ਵਿਚ ਰਹੀ
ਸੱਜਣ..... ..

ਖੇਲਣ ਦਾ ਦਿਲ ਨੂੰ ਚਾਅ ਬਾਹਲਾ
ਡਿਗ ਡਿਗ ਪੈਂਦਾ ਅਥਰਾ ਕਾਹਲਾ

ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਰੀ ਗੌਰਖ ਧੰਦਾ
ਖੋਹਲਣ ਨਹੀਂ ਸੁਖਾਲਾ

ਲੱਖਾਂ ਗਿਣਦੇ ਮਿਣਦੇ ਮੁੱਕ ਗਏ
ਇਹ ਬੇ-ਗਿਣਤੀ ਮਾਲਾ

ਮੰਤ ਪਿਛੋਂ ਇਹ ਦੀ ਬਸ ਵੇਖੀ
ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਝ ਲਈ

ਸੱਜਣ ਜੀ ਮਨ ਦੀ ਮਨ ਵਿਚ ਰਹੀ
ਸੱਜਣ..... ..

ਬੀਤ ਗਿਆ ਸਾਵਣ ਦਿਨ ਗਿਣਦੇ
ਦੂਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਾਟਾਂ ਮਿਣਦੇ

ਜਦ ਵਰਜੇ ਨੈਣ ਨ ਰਹਿੰਦੇ
ਇਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ

ਆਪੇ ਲਾਂਦੇ ਆਪ ਬੁਝਾਉਂਦੇ
ਆਪੇ ਫਾਹੀਆਂ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਂਦੇ
ਆਪੇ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਂਦੇ ਉਹਲੇ
ਆਪੇ ਹਸ ਹਸ ਕੇ ਗਾਉਂਦੇ
ਆਪੇ ਝੁਕ ਝੁਕ ਪੈਰੀਂ ਡਿਗਦੇ
ਆਪੇ ਰੁਸ ਰੁਸ ਬਹਿੰਦੇ
ਇਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ
ਜਦ ਵਰਜੇ ਨੈਣ ਨਾ ਰਹਿੰਦੇ
ਇਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ

ਪੱਲੇ ਨ ਇਕ ਧੋਲਾ ਪਾਈ
ਵੈਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੈਰੀ ਭਾਈ
ਇਹ ਨੈਣਾਂ ਨੇ ਤਾਰੇ ਗਿਣ ਗਿਣ
ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਲੰਘਾਈ

ਕਚੇ ਘੜੇ ਤੇ ਠਿਲ ਪਏ ਓੜਕ
 ਮੇਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਕਹਿੰਦੇ
 ਇਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ
 ਜਦ ਦੂਜੇ ਨੈਣ ਨ ਰਹਿੰਦੇ
 ਐਡੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇ-ਪਰਵਾਹੀਆਂ
 ਪਾੜੇ ਕੰਨ ਤੇ ਮਲੀਆਂ ਸਿਆਹੀਆਂ
 ਨਜ਼ਰ ਪਈ ਜਾਂ ਰੂਪ ਚਿੰਗਾਰੀ
 ਮਿਟੀ ਘੱਟੇ ਰੋਲੀਆਂ ਸ਼ਾਹੀਆਂ
 ਭੇਬਟਾਂ ਵਾਂਗਰ ਭੁੱਜ ਗਏ ਓੜਕ
 ਲੱਖ ਲੱਖ ਦੁਖੜੇ ਸਹਿੰਦੇ
 ਇਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ
 ਜਦ ਵਰਜੇ ਨੈਣ ਨ ਰਹਿੰਦੇ

ਜਿਥੇ ਗਏ ਤੇ ਬਹਿ ਗਏ ਓਥੇ
 ਜਿਥੇ ਤੇਰੇ ਰਹਿ ਗਏ ਓਥੇ
 ਜਿਨੇ ਬਲਾਇਆ ਹਸ ਕੇ ਕਿਧਰੇ
 ਦਿਲ ਦੀਆ ਗਲਾਂ ਕਹਿ ਗਏ ਓਥੇ
 ਘੁੰਡ ਵਿਚ ਕੈਦ ਇਹ ਕੀਤੇ ਹੋਏ
 'ਨੁਰਪੁਰੀ' ਠਗ ਲੈਂਦੇ
 ਇਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ
 ਜਦ ਵਰਜੇ ਨੈਣ ਨ ਰਹਿੰਦੇ
 ਇਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ

ਢੋਲਣ ਮੇਰੇ ਵਸਦਾ ਕੋਲ ਮੈਂ ਢੋਲਣ ਦੀ ਮੇਰਾ ਢੋਲ

ਢੋਲਣ ਦੇ ਬਿਨ ਸੁੰਵੀਆਂ ਗਲੀਆਂ
ਘਰ ਘਰ ਵਿਲਕਣ ਨਾਜ਼ਾਂ ਪਲੀਆਂ
ਫੁਲ ਮੁਰਝਾਏ ਸੁਕੀਆਂ ਕਲੀਆਂ

ਵੇ ਢੋਲਾ ਮੇਰੇ ਐਬ ਨਾ ਫੋਲ
ਮੈਂ ਢੋਲਣ ਦੀ ਮੇਰਾ ਢੋਲ
ਢੋਲਣ ਮੇਰੇ ਵਸਦਾ ਕੋਲ

ਢੋਲਣ ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਨੈਣਾਂ ਅੰਦਰ
ਇਕ ਵਿਚ ਮਸਜਦ ਇਕ ਵਿਚ ਮੰਦਰ
ਢੋਲਣ ਮੇਰੇ ਨੈਣਾਂ ਅੰਦਰ

ਢੋਲਣ ਦੇ ਬਿਨ ਖਾਲੀ ਖੋਲ
ਮੈਂ ਢੋਲਣ ਦੀ ਮੇਰਾ ਢੋਲ
ਢੋਲਣ ਮੇਰੇ ਵਸਦਾ ਕੋਲ

ਮੈਂ ਕਮਲੀ ਉਹ ਕਮਲੀ ਵਾਲਾ
ਮੈਂ ਭੋਲੀ ਉਹ ਭੋਲਾ ਭਾਲਾ
ਕਾਲੀਆਂ ਜੁਲਫਾਂ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ

ਉਹਦੇ ਮਿਠੜੇ ਮਿਠੜੇ ਬੋਲ
ਮੈਂ ਢੋਲਣ ਦੀ ਮੇਰਾ ਢੋਲ
ਢੋਲਣ ਮੇਰੇ ਵਸਦਾ ਕੋਲ

ਅੱਖੀਆਂ ਪਵਾੜੇ ਹੱਥੀਆਂ
ਮੇਰੇ ਮਗਰੋਂ ਅਜੇ ਨ ਲੱਥੀਆਂ

ਥਾਂ ਥਾਂ ਫਸੀਆਂ ਮਰਨੋਂ ਬਚੀਆਂ
ਰੋ ਰੋ ਓੜਕ ਹੋਈਆਂ ਸਚੀਆਂ
ਨਿਕੀਆਂ ਨਿਕੀਆਂ ਗਲਾਂ ਬਦਲੇ

ਸੁਲੀਆਂ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹ ਚੜ੍ਹ ਨਚੀਆਂ
ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਲੱਥੀਆਂ
ਅੱਖੀਆਂ ਪਵਾੜੇ ਹੱਥੀਆਂ

ਨਜ਼ਰਾਂ ਜਾਲ ਵਿਛਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ
ਉਡਦੇ ਪੰਛੀ ਫਾਂਹਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ
ਅਥਰੂਆਂ ਦੇ ਅਣਵਿਧ ਮੋਤੀ

ਭਰ ਭਰ ਬੁਕ ਲਟੈਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ
ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਲੱਥੀਆਂ
ਅੱਖੀਆਂ ਪਵਾੜੇ ਹੱਥੀਆਂ

ਲੈ ਲੈ ਤੀਰ ਕਮਾਨਾਂ ਛੁਰੀਆਂ
ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੁਰੀਆਂ
ਖਾ ਕੇ ਤੀਰ ਜਾਂ ਤੜਫਨ ਲੱਗੀਆਂ

ਫਿਰ ਇਹ ਉਹਲੇ ਬਹਿ ਬਹਿ ਝੁਰੀਆਂ
ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਲੱਥੀਆਂ
ਅੱਖੀਆਂ ਪਵਾੜੇ ਹੱਥੀਆਂ

ਜਾਂ ਮੈਂ ਘੁਰੀਆਂ ਡੁਸਕਣ ਲੱਗੀਆਂ
ਸਿਟ ਸਿਟ ਅੰਬਰੁ ਬਗੀਆਂ ਬਗੀਆਂ
ਰਾਤ ਪਈ ਤੇ ਕੋਠੇ ਟੱਪਕੇ

ਨਦੀਆਂ ਚੀਰਨ ਫਿਰ ਉਠ ਵਗੀਆਂ
ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਲੱਥੀਆਂ
ਅੱਖੀਆਂ ਪਵਾੜੇ ਹੱਥੀਆਂ

ਕਚੇ ਘੜੇ ਦੇ ਵੇਖ ਕੇ ਹੀਲੇ
ਪਿਟ ਪਿਟ ਹੋਏ ਅੰਬਰ ਨੀਲੇ
'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਇਹ ਸਮਝਦੀਆਂ ਨ

ਲਖ ਸਮਝਾਉਣ ਵਕੀਲ ਵਸੀਲੇ
ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਲੱਥੀਆਂ
ਅੱਖੀਆਂ ਪਵਾੜੇ ਹੱਥੀਆਂ

ਵਸਦੇ ਰਹਿਣ ਗਿਰਾਂ ਨੀ ਤੇਰੇ ਵਸਦੇ ਰਹਿਣ ਗਿਰਾਂ

ਕਦੀ ਲੈ ਸਾਈਂ ਦਾ ਨਾਂ

ਹੁਸਕੂ ਕਹੇ ਭੰਵਰਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ
ਨੈਣ ਕਹਿਣ ਕੋਈ ਪਿਆਰਾ
ਪੀਤ ਕਹੇ ਕੋਈ ਮਨ ਮਿਲ ਜਾਵੇ
ਹੁੰ ਜਾਏ ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ
ਹੁਟੜੀ ਦੇ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਧਰਕੇ
ਟੁਰ ਚਲਿਆ ਵਣਜਾਰਾ
ਸਾਈਂ ਕਰੇ ਨਿਆਂ ਨੀ ਤੇਰੇ
ਵਸਦੇ ਰਹਿਣ ਗਿਰਾਂ
ਵਸਦੇ..... ..

ਕਾਲੀ ਚੰਨੀ ਨਾਲ ਸਿਤਾਰੇ
ਕੇਡੇ ਲਗਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਮਸਤੀ ਹਸਦੀ
ਹੁੰਠਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਲਿਛਕਣ ਤਾਰੇ
ਸਜਣ ਬਣਾ ਕੇ ਅੱਖੀਆਂ ਲਾ ਕੇ
ਟਿਬਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਲਹਿਰਾਂ ਮਾਰੇ

ਸਾਈਂ ਕਰੇ ਨਿਆਂ ਨੀ ਤੇਰੇ
ਵਸਦੇ ਰਹਿਣ ਗਿਰਾਂ
ਵਸਦੇ..... ..

ਡੋਲੀ ਦਾ ਤਕ ਕੇ ਦਿਖਲਾਵਾ
ਉਡਿਆ ਪੰਛੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਦਾਹਵਾ
ਕਿਸੇ ਓਪਰੀ ਥਾਂ ਦੇ ਉਤੇ
ਉਠਾਂ ਲਇਆ ਆਣ ਕਚਾਵਾ
ਖੁਲੀ ਅੱਖ ਤੇ ਸਹਿਮ ਗਿਆ ਦਿਲ
ਇਹ ਸੀ ਕੋਈ ਮਨ ਪਰਚਾਵਾ

ਸਾਈਂ ਕਰੇ ਨਿਆਂ ਨੀ ਤੇਰੇ
ਵਸਦੇ ਰਹਿਣ ਗਿਰਾਂ
ਵਸਦੇ..... ..

ਬਗੀਆਂ ਬਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕੱਢ ਕੇ
ਜੁਲਫਾਂ ਖਾਂਦੀਆਂ ਦੰਦੀਆਂ ਵੱਢ ਕੇ
ਸੁਫਨੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਚੋਰ ਆ ਵੜਿਆ
'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਜਿੰਦ ਲੈ ਗਿਆ ਕੱਢ ਕੇ
ਨਾਜ਼ਾ ਪਾਲੀ ਏਸ ਕਾਲੀ ਨੂੰ
ਤੁਰ ਗਏ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਛੱਡ ਕੇ

ਸਾਈਂ ਕਰੇ ਨਿਆਂ ਨੀ ਤੇਰੇ
ਵਸਦੇ ਰਹਿਣ ਗਿਰਾਂ
ਵਸਦੇ ਰਹਿਣ ਗਿਰਾਂ

ਰੁਸ ਰੁਸ ਕੇ ਨ ਮਾਰ ਓ ਸਜਣਾ
ਰੁਸ ਰੁਸ ਕੇ ਨ ਮਾਰ

ਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਹੈ ਰਾਤ ਸ਼ਿੰਗਾਰੀ
ਠੰਡੀ ਠੰਡੀ ਪਿਆਰੀ ਪਿਆਰੀ

ਚੰਦਰਮਾ ਬਣ ਫਿਕਾ ਫਿਕਾ

ਉਸ ਦਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ

ਓ ਸਜਣਾ,

ਰੁਸ ਰੁਸ ਕੇ ਨ ਮਾਰ

ਕਲੀਆਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ
ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਗੱਲਾਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਚੜ੍ਹੀਆਂ

ਭੰਵਰ ਬਣ ਉਹ ਕਲੀਆਂ ਕੱਲੀਆਂ

ਨ ਕੋਈ ਬਾਗ ਬਹਾਰ

ਓ ਸਜਣਾ,

ਰੁਸ ਰੁਸ ਕੇ ਨ ਮਾਰ

ਪਿੰਜਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਪੰਛੀ ਪਲਿਆ
ਪਿੰਜਰਾ ਖੁਲਿਆ ਉਹ ਉਡ ਚਲਿਆ

ਸੋਚ ਪਈ ਜਾਂ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ

ਉਡ ਗਿਆ ਮਾਰ ਉਡਾਰ
ਓ ਸਜਣਾ,

ਰੁਸ ਰੁਸ ਕੇ ਨ ਮਾਰ

ਅੱਖੀਆਂ ਵੇਖਕੇ ਹੱਸੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ
ਅੱਖੀਆਂ ਵਲ ਨੂੰ ਨੱਸੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ

‘ਨੂਰਪੁਰੀ’ ਤੂੰ ਮੋੜ ਲੈ ਭਾਵੇਂ

ਸਾਡਾ ਕੀ ਇਨਕਾਰ
ਓ ਸਜਣਾ,

ਰੁਸ ਰੁਸ ਕੇ ਨ ਮਾਰ

ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਜਿੱਤੀਆਂ ਬੀਬਾ

ਸਾਡੀ ਹੈ ਹੁਣ ਹਾਰ
ਓ ਸਜਣਾ,

ਰੁਸ ਰੁਸ ਕੇ ਨ ਮਾਰ

ਉਹਦੇ ਨੈਣ ਮਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗਦੇ
ਹੁਣ ਕੀ ਸਜਣਾ ਕਰੀਏ !

ਬਾਹਲਾ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ
ਪਾਪੀ ਬਾਜ਼ ਨਾ ਆਉਂਦੇ
ਵਿਚ ਪਰਦੇਸ ਪਰੀਤਾਂ ਲਾਕੇ
ਹੁਣ ਕਿਉਂ ਬਹੁੜੀਆਂ ਪਾਉਂਦੇ
ਪੱਥਰ ਦਿਲ ਉਹ ਇਕ ਨਾ ਸੁਣਦੇ

ਲਖ ਲਖ ਪਾਣੀ ਭਰੀਏ
ਹੁਣ ਕੀ ਸਜਣਾ ਕਰੀਏ

ਖਰੇ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਾਹਲੀ
ਥੋਟਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ
ਖਰੇ ਨੈਣ ਜੇ ਵਨਜਣ ਜਾਈਏ
ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਈਏ ਦਿਲ ਦੇ
ਨੈਣ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਜੇ ਦੇਵਣ

ਤਾਂ ਵੀ ਹਸ ਹਸ ਮਰੀਏ
ਹੁਣ ਕੀ ਸਜਣਾ ਕਰੀਏ

ਲੋਕੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਓਨੇ ਖੋਟੇ
ਜਿਨੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ
ਨੈਣ ਸਜਣ ਦੇ ਵਡੇ ਵਡੇ
ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਦਿਸਦੇ ਖੋਟੇ
ਨੈਣ ਨ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ਨ ਮੇਰੇ
ਸਦਾ ਇਹਨਾਂ ਤੂੰ ਡਰੀਏ
ਹੁਣ ਕੀ ਸਜਣਾ ਕਰੀਏ
ਨੈਣਾਂ ਵਾਲਿਓ ਨੈਣ ਛੁਪਾ ਲਓ
ਬੂਹੇ ਢੇ ਲਓ ਪਰਦੇ ਪਾ ਲਓ
ਇਹ ਖੂਨੀ ਨ ਖੂਨੋਂ ਡਰਦੇ
ਇਹ ਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡੇਰੇ ਪਾ ਲਓ
‘ਨੂਰਪੁਰੀ’ ਇਹ ਨੈਣ ਨ ਰੀਝਣ
ਦਿਲ ਭੀ ਕੱਢ ਕੱਢ ਧਰੀਏ
ਹੁਣ ਕੀ ਸਜਣਾ ਕਰੀਏ
ਚਾਕ ਸਦਾਏ ਕੰਨ ਪੜਵਾਏ
ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਬਦਨਾਮ ਕਹਾਏ
ਦਿਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਦੇ ਹਾਰੇ
ਫਿਰ ਭੀ ਨਾ ਓਸ ਨੈਣ ਮਿਲਾਏ
ਛੋਟੀ ਓਮਰ ਤੇ ਕਜੀਏ ਐਡੇ
ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਦੁਖ ਜਰੀਏ
ਹੁਣ ਕੀ ਸਜਣਾ ਕਰੀਏ

ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਰੰਗ ਦੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵੇ

ਹੱਥ ਵੀ ਰੰਗ ਦੇ ਤਨ ਵੀ ਰੰਗ ਦੇ
ਨੈਣ ਵੀ ਰੰਗ ਦੇ ਮਨ ਵੀ ਰੰਗ ਦੇ

ਡੋਬ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿਸੰਗ ਵੇ
ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਰੰਗ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵੇ

ਕੋਹੜੀਆਂ ਰੰਗੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਰੰਗੀਆਂ
ਲਖ ਲਖ ਦਾਗਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਰੰਗੀਆਂ

ਜੋ ਮੰਗਣਾਂ ਮੂੰਹੋਂ ਮੰਗ ਵੇ
ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਰੰਗ ਦੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵੇ

ਫੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੜੀਆਂ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲੀਆਂ
ਨੈਣਾਂ ਚ' ਡੋਲੀਆਂ ਮਸਤੀਆਂ ਲਾਲੀਆਂ

ਕਰ ਦਿਤੇ ਮਸਤ ਮਲੰਗ ਵੇ
ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਰੰਗ ਦੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵੇ

ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਰੰਗਿਆ ਰੰਗ ਨ ਲੱਥਦਾ
ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਕੱਚ ਵੀ ਮੋਤੀ ਏ ਨੱਥ ਦਾ

‘ਨੂਰਪੁਰੀ’ ਤੂੰ ਨ ਸੰਗ ਵੇ
ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਰੰਗ ਦੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵੇ

ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਆ ਫੁਹਾਰ
ਦਿਲਾਂ ਦਿਆ ਹਾਏ ਮਹਿਰਮਾਂ ਵੇ
ਕਦੀ ਵਤਨਾਂ ਦੇ ਵਲ ਗੋੜਾ ਮਾਰ

ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਆ ਫੁਹਾਰ
ਮਾਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਸਦੇ ਵੇ
ਉਹ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਵਿਛੋੜਿਆਂ ਦੀ ਸਾਰ
ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਆ ਫੁਹਾਰ

ਇਕ ਬੀਬਾ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਵੇ
ਸਾਨੂੰ ਝਿੜਕਾਂ ਵੇਵੇ ਸੰਸਾਰ
ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਆ ਫੁਹਾਰ

ਠਿਲ ਗਿਓਂ ਲੈਕੇ ਬੇੜੀਆਂ ਵੇ
ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਲੰਘਾਵੇ ਹੁਣ ਪਾਰ
ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਆ ਫੁਹਾਰ

ਆ ਮਿਲ ਫੁਲ ਬਣਕੇ ਵੇ
ਘਰ ਪਤਲੀ ਛਮਕ ਤੇਰੀ ਨਾਰ
ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਆ ਫੁਹਾਰ

ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਬੋਲਣਾ ਵੇ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਨ ਚਾਹੜੇ ਇਕਰਾਰ
ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਆ ਫੁਹਾਰ

ਵੇਚਕੇ ਮੈਂ ਜਿੰਦ ਲੇ ਲਵਾਂ ਵੇ
ਮਾਹੀ ਵਿਕਦੇ ਜੇ ਮਿਲਣ ਬਜ਼ਾਰ
ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਆ ਫੁਹਾਰ

ਲਗੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਲੈ ਵੇ
ਸਾਨੂੰ ਐਵੇਂ ਤਰਸਾ ਕੇ ਨਾ ਮਾਰ
ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਆ ਫੁਹਾਰ

ਸਜਣਾਂ ਨੂੰ ਤੋਰ ਬੈਠੀਆਂ ਵੇ
ਮੈਨੂੰ ਵਢ ਵਢ ਖਾਂਦਾ ਘਰ ਬਾਰ
ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਆ ਫੁਹਾਰ

‘ਨੂਰਪੁਰੀ’ ਤੂੰ ਜਿਤਿਆ ਵੇ
ਅਸਾਂ ਮੰਨ ਲਈ ਚਿਰੋਕੀ ਹਾਰ
ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਨਿੰਮ੍ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਆ ਫੁਹਾਰ

ਆਪਣੇ ਨੈਣ ਛੁਪਾ ਲੈ ਨੀਂ ਤੂੰ
ਆਪਣੇ ਨੈਣ ਛੁਪਾ ਲੈ ਨੀਂ ਤੂੰ

ਤੇਰੇ ਨੈਣ ਨਵੇਂ ਪਰਨਾਏ
ਇਹ ਨਾ ਜਾਨਣ ਜਗ ਦੇ ਚਾਲੇ
ਏਥੋਂ ਦੇ ਨੇ ਠਗ ਰਖਵਾਲੇ
ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਬਹਿ ਬਾਤਾਂ ਪਾਉਂਦੇ
ਜੁਲਫਾਂ ਵਾਹ ਵਾਹ ਰਾਤਾਂ ਪਾਉਂਦੇ
ਦਿਨੇ ਦਿਨੇ ਸਮਝਾ ਲੈ ਨੀਂ ਤੂੰ
ਆਪਣੇ ਨੈਣ ਛੁਪਾ ਲੈ

ਉਡ ਗਏ ਇਹ ਤੇ ਹਥ ਨ ਆਉਣੇ
ਫੜ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਪਿੰਜਰੇ ਪਾਉਣੇ
ਇਹ ਨੇ ਨਿਆਨੇ ਲੋਕ ਸਿਆਣੇ
ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰੇ ਕੋਹ ਕੋਹ ਖਾਣੇ
ਤੈਨੂੰ ਲਗਦੇ ਲੋਕ ਪਿਆਰੇ
'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਨੇ ਪਰਖੇ ਸਾਰੇ
ਅੰਦਰ ਬਹਿ ਜਾ ਭਾਗਾਂ ਭਰੀਏ
ਨਵੀਂ ਜਵਾਨੀ ਕੋਲੋਂ ਡਰੀਏ
ਘੁੰਡ ਦੀ ਕੁਟੀਆ ਪਾ ਲੈ ਨੀਂ
ਆਪਣੇ ਨੈਣ ਛੁਪਾ ਲੈ ਨੀਂ ਤੂੰ

ਨਾ ਕਲੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਫੁਲੇਰੇ
ਨਾ ਕਲੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ✓

ਪਿਆਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਾਸਾ ਪਿਆਰਾ
ਇਸ ਵਿਚ ਹਸਦਾ ਸਾਜਣ ਹਾਰਾ
ਤੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਜੋਤੀ ਵਾਲਾ
ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਚਮਕੇ ਚਮਕਾਰਾ ✓
ਆਪਣੇ ਗਲ ਦੇ ਹਾਰ ਬਨਾਵੀਂ ✓
ਫੁਲਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਤੋੜ ✓
ਫੁਲੇਰੇ ਨਾ ਕਲੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ✓

ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਲੋਕ ਦਿਖਾਵਾ ✓
ਤੇਰਾ ਹੈ ਪਹਿਰਾਵਾ ✓
ਨ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਨ ਕੁਛ ਮੇਰਾ
ਸਭ ਦਾ ਝੂਠਾ ਦਾਹਵਾ
ਕਿਸ ਮਨ ਮੂਰਖ ਪਿਛੇ ਲਗੋਂ ✓
ਵਾਗਾਂ ਇਹਦੀਆਂ ਮੋੜ
ਫੁਲੇਰੇ ਨਾ ਕਲੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜ

ਇਸ ਕਾਇਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਗਵਾਕੇ
 ਕਿਸ ਕਾਇਆਂ ਨੂੰ ਲਾਵੇਂ
 ਇਹ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਮਸਤੀ ਲੈ ਕੇ
 ਕਿਸ ਨੈਣਾਂ ਵਿਚ ਪਾਵੇਂ
 ਇਹ ਭੀ ਝੂਠਾ ਉਹ ਭੀ ਝੂਠਾ
 ਨਾ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜੋੜ
 ਫੁਲੇਰੇ ਨਾ ਕਲੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜ

ਇਹ ਭੀ ਸਾਰੀ ਉਹਦੀ ਮਾਇਆ
 ਜਿਸ ਦੀ ਹੈਂ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ।
 ਤੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨ ਆਇਆ
 'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਨੂੰ ਲਭ ਲੈ ਅੰਦਰੋਂ
 ਜੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਲੋੜ
 ਫੁਲੇਰੇ ਨਾ ਕਲੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜ

॥ੳੳੳ॥
ਲੁਕ ਜਾ ਮੈਂ ਲਭਨਾ ਪਿਆਰੀ
ਲੁਕ ਜਾ ਮੈਂ ਲਭਨਾ

ਮੰਹ ਤੇ ਲੈ ਚੰਨੀ ਦਾ ਪੱਲਾ
ੳੳੳੳ ਲੁਕ ਜਾ ਮੈਂ ਰਹਿ ਜਾਂ ਕੱਲਾ
ਮੈਂ ਬੁਲਾਵਾਂ ਬੋਲੇਂ ਨਾ ਤੂੰ
ਲਭਦਾ ਲਭਦਾ ਹੋਵਾਂ ਝੱਲਾ

ਮੈਂ ਝੱਲਾ ਈ ਫਬਨਾ ਪਿਆਰੀ
ਤੂੰ ਲੁਕ ਜਾ ਮੈਂ ਲਭਨਾ

ਏਥੇ ਲੋਕ ਨਾ ਵੇਖ ਸਖੈਂਦੇ
ਮਿਲ ਕੇ ਬੈਠੇ ਵੇਖ ਨਾ ਭੈਂਦੇ
ਚਲ ਉਸ ਦੇਸ 'ਚ ਚਲੀਏ ਪਿਆਰੀ
ਜਿਥੇ ਪੰਛੀ ਮਿਲ ਮਿਲ ਗੈਂਦੇ

ਜਿਥੇ ਹਸਣਾ ਸਭਨਾ ਪਿਆਰੀ
ਤੂੰ ਲੁਕ ਜਾ ਮੈਂ ਲਭਨਾ

ਮੈਂ ਓਥੇ ਭੰਵਰਾ ਬਣ ਜਾਉਂ
ਤੂੰ ਬਣ ਜਾਵੀਂ ਕਲੀਆਂ
ਤੂੰ ਪਤਿਆਂ ਚੋਂ ਲੁਕ ਲੁਕ ਵੇਖੀਂ
ਪੰਮ ਚਵਾਤੀਆਂ ਬਲੀਆਂ

ਇਸ ਅੱਗ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦਬਣਾ ਪਿਆਰੀ
ਤੂੰ ਲੁਕ ਜਾ ਮੈਂ ਲਭਨਾ

ਬੁੱਲਾ ਕੋਈ ਹਵਾ ਦਾ ਆਕੇ
ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਘੰਡ ਹਟਾਕੇ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦੇ ਮੈਨੂੰ
ਮੈਂ ਬੁਕਲ ਵਿਚ ਲੁਕ ਜਾਂ ਆਕੇ

ਮਿਲ ਗਏ ਨੈਣ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ
'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਫਿਰ ਲਭਨਾਂ ਪਿਆਰੀ

ਅੱਖੀਆਂ ਤੇਰੀਆਂ ਚੋਰ ਨੀ ਕੁੜੀਏ
ਅੱਖੀਆਂ ਤੇਰੀਆਂ ਚੋਰ

ਜਾਂ ਤੱਕੀਏ ਤਾਂ ਨੀਵੀਂ ਪਾਵਨ
ਭੋਲੀਆਂ ਭੋਲੀਆਂ ਇਹ ਦਿੱਸ ਆਵਣ
ਖਬਰੇ ਕਿਧਰੋਂ ਸੰਨ੍ਹ ਲਾ ਕੇ
ਦਿਲ ਦੀ ਦੌਲਤ ਲੁਟ ਲੈ ਜਾਵਣ

ਚਲਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਜ਼ੋਰ ਨੀ ਕੁੜੀਏ
ਅੱਖੀਆਂ ਤੇਰੀਆਂ ਚੋਰ

ਦੂਰੋਂ ਵੇਖ ਲੁਕਾਈਆਂ ਅੱਖੀਆਂ
ਘੁੰਡ ਦੀ ਕੈਦੇ ਪਾਈਆਂ ਅੱਖੀਆਂ
ਅੱਖੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾਂ ਅੱਖੀਆਂ ਆਈਆਂ
ਰੋ ਰੋ ਫੇਰ ਬੁਲਾਈਆਂ ਅੱਖੀਆਂ

ਬੜੀਆਂ ਨੇ ਮੂੰਹ ਜ਼ੋਰ ਨੀ ਕੁੜੀਏ
ਅੱਖੀਆਂ ਤੇਰੀਆਂ ਚੋਰ

ਲਾਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂ ਆ ਗਈਆਂ ਇਹ
ਪੱਥਰ ਮੋਮ ਬਣਾ ਗਈਆਂ ਇਹ
ਜੰਦਰੇ ਪਹਿਰੇ ਲਗੇ ਰਹਿ ਗਏ
ਅੱਖੀਂ ਘੱਟਾ ਪਾ ਗਈਆਂ ਇਹ

ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸ਼ੋਰ ਨੀ ਕੁੜੀਏ
ਅੱਖੀਆਂ ਤੇਰੀਆਂ ਚੋਰ

ਸੁਫਨੇ ਦੇ ਵਿਚ ਅਧੀ ਰਾਤੀਂ
ਟਬਰ ਲਾ ਕੇ ਗਲੀਂ ਬਾਤੀਂ
ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਠਗੀਆਂ ਧਾੜੇ
ਆ ਸੁਤੀਆਂ ਘਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਤੀਂ

ਲਖ ਲਖ ਦਿਲ ਵਿਚ ਖੋਰ ਨੀ ਕੁੜੀਏ
ਅੱਖੀਆਂ ਤੇਰੀਆਂ ਚੋਰ

ਡੋਲੀਆਂ ਵਿਚ ਲੁਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ
ਵੈਰੀਆਂ ਹਥ ਫੜਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ
ਨਜ਼ਰ ਬਚਾਕੇ ਨਸ ਤੁਰੀਆਂ ਇਹ
ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ

ਹੋਈਆਂ ਹੋਰ ਤੋਂ ਹੋਰ ਨੀ ਕੁੜੀਏ
ਅੱਖੀਆਂ ਤੇਰੀਆਂ ਚੋਰ

ਕੌਣ ਬਣਾਵਾਂ ਮੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੌਣ ਬਣਾਵਾਂ ਮੀਤ

ਮੀਤ ਬਣਾਵਣ ਵਾਲੀਆ ਅੱਖੀਆਂ
ਕਬਰ ਵਿਚ ਲੁਕ ਗਈਆਂ
ਪ੍ਰੀਤ ਨਿਭਾਵਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲੀਆਂ
ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਸੁਕ ਗਈਆਂ
ਨਾ ਕੋਈ ਲੱਭਦਾ ਦੁਖ ਦਾ ਸਾਂਝੀ
ਨਾ ਕੋਈ ਜਾਣੇ ਪ੍ਰੀਤ
ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ.....

ਰਾਤ ਪਵੇ ਤੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ
ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦਾ ਤਾਂ ਭੀ ਰਾਤ
ਦਿਲ ਦਾ ਮੰਦਰ ਧੌਂਦੀ ਜਾਵੇ
ਹੰਝੁਆਂ ਦੀ ਬਰਸਾਤ
ਆਸ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰੁੜ੍ਹਦੀ ਜਾਂਦੀ
ਬਾਤ ਨ ਪੁਛਦੇ ਮੀਤ
ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ.....

ਪਰਵਾਨੈ ਦੀ ਪੇਮ ਕਹਾਣੀ
 ਪਹਿਲੋਂ ਜੇ ਸੁਣ ਲੈਂਦੀ
 ਫੁਲ ਦਾ ਹਾਸਾ ਤੱਕ ਤੱਕ ਕਾਹਨੂੰ
 ਮੈਂ ਫੁਲ ਫੁਲ ਕੇ ਬਹਿੰਦੀ
 ਮਤਲਬ ਦੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ
 ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਗਾਉਂਦੀ ਗੀਤ
 ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ..... ..
 ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਿਚ ਵੇਖ ਬੁਲਬੁਲਾ
 ਖਿੜਿਆ ਮੇਰਾ ਹਾਸਾ
 ਬੁਝ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਘਰ ਦਾ ਦੀਵਾ
 ਪੰਛੀ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸਾ
 ਹਸਣਾ ਤੇ ਹਸ ਕੇ ਰੋ ਪੈਣਾ
 ਵੇਖ ਜਗ ਦੀ ਰੀਤ
 ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ.....

ਮਾਏ ਨੀ ਮੈਨੂੰ ਵਸ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਾ

ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਤੁਲਾਵੇ
ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਬਪਾਰੀ
ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਨਵੀਆਂ
ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਖਿਡਾਰੀ
ਮੈਂ ਕੀ ਜਾਣਾ ਕੀ ਰਾਹ ਜਾਣਾ

ਨਾ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਚਾ—ਮਾਏ ਨੀ.....

ਨਿਤ ਕਰਦੀ ਏਂ ਜਾਣਾ ਜਾਣਾ
ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਤੁਰ ਜਾਣਾ
ਇਸ ਮੁਸਾਫਰ ਖਾਨੇ ਦੇ ਵਿਚ
ਰਹਿਕੇ ਫਿਰ ਪਛਤਾਣਾ
ਏਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਪਿੰਜਰੇ ਹੀ ਪਿੰਜਰੇ

ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਬਚਾ—ਮਾਏ ਨੀ.....

ਮਹਿੰਦੀ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਕੇ
ਲਾਲ ਵਿਆਹ ਦੇ ਗਾਨੇ
ਓਭੜ ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾਕੇ
ਨੈਣ ਕੋਈ ਦੀਵਾਨੇ
ਬੁਲੀਆਂ ਨਾਲ ਛੁਆ ਕੇ ਬੁਲੀਆਂ

ਅੱਗ ਲਾ ਕੋਈ ਭੜਕਾ—ਮਾਏ ਨੀ... ..

ਫੁਲ ਕੀ ਜਾਣੇ ਹਸਣੇ ਮਗਰੋਂ
ਉਹਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰੋਵੇ
ਨੈਣ ਕੀ ਜਾਨਣ ਮਿਲਕੇ ਮਗਰੋਂ
ਫੇਰ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਵੇ
ਬੀਤ ਗਈ ਸੋ ਬੀਤ ਗਈ ਏ

ਹੋਰ ਨਾ ਕੁਝ ਸਮਝਾ—ਮਾਏ ਨੀ.....

ਅੱਖੀਆਂ ਨੂੰ ਮੀਤ ਬਣਾਕੇ
 ਅੱਖੀਓ ਨੀ ਮਰ ਨਾ ਜਾਣਾ
 ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਸੁਣ ਸੁਣ ਤਰਲੇ
 ਅੱਖੀਓ ਨੀ ਭਰ ਨਾ ਜਾਣਾ

ਰੋ ਰੋ ਪਰਚਾਵਣ ਪਹਿਲੋਂ
 ਲੁਕ ਲੁਕ ਕੇ ਲਾਵਣ ਪਹਿਲੋਂ
 ਭਰ ਭਰ ਕੇ ਠੰਡੇ ਹਓਕੇ
 ਅੱਖੀਓ ਨੀ ਠਰ ਨਾ ਜਾਣਾ
 ਅੱਖੀਆਂ ਨੂੰ ਮੀਤ ਬਣਾਕੇ
 ਪਾਪਣ ਇਹ ਨਜ਼ਰਾਂ ਬੁਰੀਆਂ
 ਹੰਝੁਆਂ ਦੇ ਓਹਲੇ ਛੁਰੀਆਂ
 ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਕਸਾਈ
 ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਨਾ ਜਾਣਾ
 ਅੱਖੀਆਂ ਨੂੰ ਮੀਤ ਬਣਾਕੇ
 ਅੱਖੀਓ ਨੀ ਮਰ ਨਾ ਜਾਣਾ

ਹੱਸਦੇ ਨੂੰ ਸਾੜਣ ਨਜ਼ਰਾਂ
ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜਣ ਨਜ਼ਰਾਂ

ਸੁਲਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਉਤੇ
ਜਿੰਦੜੀ ਨੂੰ ਧਰ ਨ ਜਾਣਾ
ਅੱਖੀਆਂ ਨੂੰ ਮੀਤ ਬਣਾਕੇ

ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ
ਮੁੜਕੇ ਨਾ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਏ

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ 'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਨੂੰ
ਪਾਗਲ ਨੀ ਕਰ ਨ ਜਾਣਾ
ਅੱਖੀਆਂ ਨੂੰ ਮੀਤ ਬਣਾਕੇ
ਅੱਖੀਓ ਨੀ ਮਰ ਨਾ ਜਾਣਾ

ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਸੁਣ ਤਰਲੇ
ਅੱਖੀਓ ਨੀ ਭਰ ਨ ਜਾਣਾ

: ਬੀਤ ਗਈ ਤੇ ਰੋਣਾ ਕੀ

ਜਾਦੂਗਰ ਨੇ ਖੇਲ ਰਚਾਇਆ
ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਇਕ ਬੁਤ ਬਣਾਇਆ
ਫੁਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹਸਾਕੇ ਉਸ ਨੂੰ
ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਨਾਚ ਨਚਾਇਆ

ਭੁਲ ਗਿਆ ਉਹ ਹਸਤੀ ਅਪਣੀ
ਵੇਖ ਵੇਖ ਖਰਮਸਤੀ ਅਪਣੀ
ਹਾਸੇ ਹਾਸੇ ਵਿਚ ਲੁਟਾ ਲਈ
ਇਹ ਕਾਇਆਂ ਦੀ ਬਸਤੀ ਅਪਣੀ

ਹੁਣ ਪਛਤਾਏ ਰੋਣਾ ਕੀ
ਬੀਤ ਗਈ ਤੇ ਰੋਣਾ ਕੀ

ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਦਰਿਆ ਇਕ ਵਗਦਾ
ਹਾਥ ਜਿਹਦੀ ਦਾ ਥਹੁ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ
ਇਕ ਕੰਢੇ ਤੇ ਦਿਸੇ ਅੰਧੇਰਾ
ਇਕ ਕੰਢੇ ਤੇ ਦੀਵਾ ਜਗਦਾ

ਦੀਵੈ ਵਾਲੈ ਜਾਗ ਓ ਭਾਈ
ਤੇਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ਢਾਹ ਹੈ ਲਾਈ
ਸਾਹਵੇਂ ਦਿਸਿਆ ਜਦੋਂ ਹਨੇਰਾ
ਓਦੋਂ ਤੈਨੂੰ ਸੋਚ ਨਾ ਆਈ

ਹੁਣ ਇਹ ਬੂਹਾ ਢੋਣਾ ਕੀ
ਬੀਤ ਗਈ ਤੇ ਰੋਣਾ ਕੀ

ਹਸਦਾ ਫੁਲ ਰੁਆਇਆ ਏ ਤੂੰ
ਦੀਵਾ ਤੋੜ ਬੁਝਾਇਆ ਏ ਤੂੰ
ਆਪ ਜਗਾਵੇਂ ਆਪ ਬਲਾਵੇਂ
ਏਸੇ ਵਿਚ ਚਿੱਤ ਲਾਇਆ ਏ ਤੂੰ

ਘੜਿਆ ਆਪ ਬਨਾਵੇ ਢਾਵੇ
ਤੇਰਾ ਮਨ ਕਿਉਂ ਗੋਤੇ ਖਾਵੇ
ਸੈ ਵਾਲਾ ਜੇ ਸੈ ਲੈ ਜਾਵੇ
ਤੇਰਾ ਕੀ ਲੈ ਜਾਵੇ

ਉਸ ਤੋਂ ਫੇਰ ਲਕੌਣਾ ਕੀ
ਬੀਤ ਗਈ ਤੇ ਰੋਣਾ ਕੀ

ਜਗਤ ਵਸਾਈਏ

ਔਰਤ—

ਆ ਅਪਨਾ ਜਗਤ ਵਸਾਈਏ
ਸਜਣਾ, ਸਜਣਾ !

ਮਰਦ—

ਆ ਅਪਨਾ ਜਗਤ ਵਸਾਈਏ
ਸਜਣਾ, ਸਜਣਾ !

ਔਰਤ—

ਚੁਗ ਚੁਗ ਕੇ ਇਸ ਜਗ ਦੀਆਂ ਸੂਲਾਂ,
ਕਲੀਆਂ ਫੁਲ ਬਰਸਾਈਏ,
ਸਜਣਾ, ਸਜਣਾ !

ਲਾ ਕੇ ਇਕ ਫੁਲਵਾੜੀ ਸੁੰਦਰ,
ਸਾਂਝਾ ਸਵਰਗ ਬਨਾਈਏ,
ਸਜਣਾ, ਸਜਣਾ !

੫੫.

ਮਰਦ—

ਦਿਲ ਵਿਚ ਦਿਲ ਦੀ ਤਾਰ ਮਿਲਾਕੇ,
ਜੀਵਨ ਸਾਜ਼ ਵਜਾਈਏ,
ਪਿਆਰੀ, ਪਿਆਰੀ !

ਪਿਆਰ ਬਿਨਾਂ ਜੇ ਖਾਲੀ ਹਿਰਦੇ,
ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਸਿਖਾਈਏ,
ਪਿਆਰੀ, ਪਿਆਰੀ !

ਔਰਤ—

ਤੂੰ ਹੋਵੇਂ ਕੋਈ ਮੌਰ ਸਜਨ,
ਮੈਂ ਬੱਦਲੀ ਬਣ ਕੇ ਬਰਸਾਂ,
ਸਜਣਾ, ਸਜਣਾ !

ਮਰਦ—

ਤੇ ਇਕ ਪਲ ਜੇ ਲਾਂਭੇ ਹੋਵੇਂ,
ਮੈਂ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਤਰਸਾਂ,
ਪਿਆਰੀ, ਪਿਆਰੀ !

ਦੋਵੇਂ—

ਆ ਅਪਨਾ ਜਗਤ ਵਸਾਈਏ !
ਆ ਅਪਨਾ

ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਨਚਦਾ

ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਨਚਦਾ,
ਇਹ ਦਿਲ ਨਚਦਾ,
ਹਾਏ ਦਿਲ ਨਚਦਾ !

ਔਰਤ—

ਜਾਂ ਸਾਵਨ ਭਰਿਆ, ਛਲਕ ਛਲਕ ਡੁਲੂ ਜਾਵੈ,
ਜਾਂ ਰੁੱਤ ਬਸੰਤ ਪੀਆ ਘਰ ਨਾ, ਘਰ ਆਵੈ।
ਜਾਂ ਰਸੀਆ ਰਸ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਨੂੰ,
ਅੱਖੀਆਂ ਆਨ ਮਿਲਾਵੇ।

ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਨਚਦਾ,
ਇਹ ਦਿਲ ਨਚਦਾ,
ਹਾਏ ਦਿਲ ਨਚਦਾ !

ਮਰਦ—

ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਜਵਾਨੀ ਫੁਟ ਫੁਟ ਤਰਲੇ ਪਾਵੇ ।
ਜਾਂ ਚੰਦ ਵਿਚ ਜੋਬਨ ਨਵਾਂ ਨਵਾਂ ਭਰ ਆਵੇ ।
ਜਾਂ ਤਾਰਿਆਂ ਭਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਵਿਚ
ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਗੀਤ ਸੁਣਾਵੇ ।

ਇਹ ਦਿਲ ਨਚਦਾ,

ਹਾਏ ਦਿਲ ਨਚਦਾ,

ਹਾਏ ਦਿਲ ਨਚਦਾ !

ਔਰਤ—

ਜਾਂ ਝੁਠੀਆਂ ਝਿੜਕਾਂ ਮਾਹੀ ਦੇ ਕਲਪਾਵੇ
ਜਾਂ ਰੂਪ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਅੱਗ ਲਾਵੇ ।
ਜਾਂ ਹੰਝਿਆਂ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਨੂੰ,
ਕੋਈ ਹੱਸ ਹੱਸ ਕੇ ਗਲੇ ਲਾਵੇ ।

ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਨਚਦਾ,

ਇਹ ਦਿਲ ਨਚਦਾ,

ਹਾਏ ਦਿਲ ਨਚਦਾ !

ਮਰਦ—

ਜਾਂ ਲਾਟਾਂ ਉੱਤੇ ਸਭ ਮਰਦੇ ਪਰਵਾਨੇ,
ਜਾਂ ਭੰਵਰੇ ਕਲੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਮਸਤਾਨੇ,
ਜਾਂ ਇਹ ਮਸਤਾਨੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਵਿਚ,
ਆ ਜਾਂਦੇ ਰੰਗ ਮਸਤਾਨੇ।

ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਨਚਦਾ,

ਇਹ ਦਿਲ ਨਚਦਾ,

ਹਾਏ ਦਿਲ ਨਚਦਾ !

ਮਸਤ ਜਵਾਨੀ

ਲੁਟ ਲੈ ਮਸਤ ਜਵਾਨੀ ਵੇ

ਆ, ਆ ਵੀ ਸਜਨਾ !

ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਦੀਵਾਨੀ ਵੇ

ਆ, ਆ ਵੀ ਸਜਨਾ !

ਭੋਲੇ ਭੋਲੇ ਮੇਰੇ ਨੈਣ ਸ਼ਰਾਬੀ ।

ਸੂਹੇ ਸੂਹੇ ਮੇਰੇ ਹੋਂਠ ਗੁਲਾਬੀ ।

ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਸਤਾਨੀ ਵੇ,

ਆ, ਆ ਵੀ ਸਜਨਾ !

ਲੁਟ ਲੈ ਮਸਤ ਜਵਾਨੀ ਵੇ,

ਆ, ਆ ਵੀ ਸਜਨਾ !

ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਦੀਵਾਨੀ ਵੇ,

ਆ, ਆ

ਦੰਦ ਮੇਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ।

ਗੁੱਤ ਮੇਰੀ ਵਿਚ ਲਖ ਹਥ ਕੜੀਆਂ ।

ਨੈਣਾਂ'ਚ ਲਖ ਲਖ ਕਾਨੀ ਵੇ,

ਆ, ਆ ਵੀ ਸਜਨਾ !

ਲੁਟ ਲੈ ਮਸਤ ਜਵਾਨੀ ਵੇ,

ਆ, ਆ ਵੀ ਸਜਨਾ !

ਉਜੜੀ ਦੁਨੀਆਂ !

ਉਜੜੀ ਹੋਈ ਦੁਨੀਆਂ,
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਫੇਰ ਵਸਾ ਦੇ ।
ਬਿਗੜੀ ਨੂੰ ਬਣਾ ਦੇ ।

ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ,
ਵਸਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ,
ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ,
ਹਸਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ।

ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ,
ਹਸਣਾ ਸਿਖਾ ਦੇ,
ਬਿਗੜੀ ਨੂੰ ਬਣਾ ਦੇ—

ਉਜੜੀ ਹੋਈ ਦੁਨੀਆਂ,
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਫੇਰ ਵਸਾ ਦੇ ।
ਬਿਗੜੀ ਨੂੰ..... ..

ਕਿਉਂ ਰੁਸ ਗਿਆ ਏਂ ਸਜਣਾ,
ਕੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਮੇਰਾ ।
ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਈ ਸਜਣਾ,
ਮੇਰੀ ਦੁਨੀਆਂ 'ਚ ਹਨੇਰਾ ।

ਬੁਝਦੀ ਹੋਈ ਆਸਾਂਦੀ ਸਮੁੰ,
ਆ ਕੇ ਜਗਾ ਦੇ ।
ਬਿਗੜੀ ਨੂੰ ਬਣਾ ਦੇ—

ਉਜੜੀ ਹੋਈ ਦੁਨੀਆਂ,
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਫੇਰ ਵਸਾ ਦੇ,
ਬਿਗੜੀ ਨੂੰ.....

ਦੁਨੀਆ ਵਾਲੇ ਬੁਰੇ

ਦੁਨੀਆ ਵਾਲੇ ਬੁਰੇ ।
ਉਏ ਬਾਬਾ !
ਦੁਨੀਆ ਵਾਲੇ ਬੁਰੇ !

ਭੋਲੇ ਭੋਲੇ ਨੈਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ,
ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਬੈਠ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ,

ਸੰਨ੍ਹਾਂ ਮਾਰਨ ਤੁਰੇ ।

ਉਏ ਬਾਬਾ !

ਦੁਨੀਆ ਵਾਲੇ ਬੁਰੇ ।

ਦਿਨ ਨੂੰ ਚਿੜੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਡਰਦੇ,
ਰਾਤ ਪਵੇ ਤੇ ਨਦੀਆਂ ਤਰਦੇ,

ਲਭਦੇ ਖੋਜ ਨਾ ਖੁਰੇ ।

ਉਏ ਬਾਬਾ !

ਦੁਨੀਆ ਵਾਲੇ ਬੁਰੇ ।

੬੩.

ਗਲ ਵਿਚ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕਾਂ ਵਾਲੇ,
ਉਪਰੋਂ ਬਗਲੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕਾਲੇ

ਬਗਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਛੁਰੇ ।

ਉਏ ਬਾਬਾ !

ਦੁਨੀਆ ਵਾਲੇ ਬੁਰੇ ।

ਜਿੰਨੇ ਦਰਦੀ ਓਨੇ ਵੈਰੀ,
ਜਿੰਨੇ ਛੋਟੇ ਓਨੇ ਜ਼ਹਿਰੀ,

‘ਨੂਰਪੁਰੀ’ ਰਹ ਉਰੇ ।

ਉਏ ਬਾਬਾ !

ਦੁਨੀਆ ਵਾਲੇ ਬੁਰੇ ।

ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸੇ ਗੁੱਸੇ

ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਤਿਆਂ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਵੇ,

ਨੀ ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸੇ ਗੁੱਸੇ ।

ਮੇਰਾ ਜੋਬਨ ਡੁਲ੍ਹ ਡੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇ,

ਨੀ ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸੇ ਗੁੱਸੇ ।

ਗੋਰਾ ਰੰਗ ਤੇ ਸ਼ਰਬਤੀ ਅੱਖੀਆਂ,

ਨੀ ਮੈਂ ਘੁੰਡ ਵਿਚ ਡੱਕ ਡੱਕ ਰੱਖੀਆਂ,

ਮੈਨੂੰ ਤਾਹਨੇ ਦੇਂਦੀਆਂ ਸਖੀਆਂ—

ਨੀ ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸੇ ਗੁੱਸੇ

ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਤਿਆਂ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਵੇ,

ਨੀ ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸੇ ਗੁੱਸੇ ।

ਮੇਰਾ ਜੋਬਨ ਡੁਲ੍ਹ ਡੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇ,

ਨੀ ਮਾਹੀ... ..

ਐਹ ਕਾਲੀਆਂ ਬੱਦਲੀਆਂ ਆਈਆਂ,
ਸਾਵਨ ਨੇ ਝੜੀਆਂ ਲਾਈਆਂ,
ਮੈਂ ਫਿਰਦੀ ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਸੁਦਾਈਆਂ—
ਨੀ ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸੇ ਗੁੱਸੇ ।

ਮੈਨੂੰ ਸੁਤਿਆਂ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਵੇ,
ਨੀ ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸੇ ਗੁੱਸੇ ।
ਮੇਰਾ ਜੋਬਨ ਡੁਲੁ ਡੁਲੁ ਜਾਵੇ,
ਨੀ ਮਾਹੀ

ਪੁੰਨੈ

ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਤੱਤੀ ਨੂੰ ਆ ਗਈ,
ਵੇ ਮੈਂ ਸੈਂ ਗਈ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾ ।

ਵੇ ਮੈਂ ਲੁਟ ਲਈ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪਾਹਰੂਆਂ,
ਕਿਤੇ ਜੂਹ ਵਿਚ ਜਾਦੂ ਪਾ ।

ਮੈਨੂੰ ਕੱਲੀ ਸਿਟ ਵੇ ਸੁਦਾਇਣ ਨੂੰ,
ਮੇਰੇ ਰੋਂਦੇ ਛੱਡ ਗਿਆ ਚਾ ।

ਕਿਤੇ ਤੇਰਾ ਕਚਾਵਾ ਟੁਟ ਪਵੇ,
ਮੇਰੀ ਡਾਢੇ ਕੋਲ ਦੁਆ ।

ਤੈਨੂੰ ਪਲ ਵਿਚ ਰੋੜ੍ਹਕੇ ਲੈ ਜਾਏ,
ਮੇਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਦਾ ਦਰਿਆ ।

ਵੇ ਤੇਰੀ ਡਾਚੀ ਨੂੰ ਲਭਦੀ ਮੈਂ ਫਿਰਾਂ,
ਮਾਰੂ ਥਲ ਦੇ ਵਿਚ ਕੁਰਲਾ ।

ਮੇਰੀ ਮਹਿੰਦੀ 'ਚੋ ਲੰਬਾਂ ਨਿਕਲੀਆਂ,
ਗਈਆਂ ਪੈਰੀਂ ਛਾਲੇ ਪਾ ।

ਲੱਖਾਂ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹ ਪਏ ਰੇਤ 'ਚ,
ਮੇਰਾ ਜੇਬਨ ਨਾ ਕਲਪਾ ।

ਮੈਨੂੰ ਸੋਈ ਨੂੰ ਪੰਛੀ ਟੋਣਗੇ,
ਉਤੇ ਕਫਨ ਪਰਾਂ ਦਾ ਪਾ ।

ਇਹੋ ਵਾਜ਼ ਆਵੇਗੀ ਕਬਰ 'ਚੋਂ,
ਮੇਰਾ ਪੁੰਨੂੰ ਦਿਓ ਮਿਲਾ ।

ਪੁੰਨੂੰ ਬਹਿਕੇ ਕਬਰ ਤੇ,
ਅਜ ਰੁੱਨਾ ਜ਼ਾਰੇ ਜ਼ਾਰ ।

ਨੀ ਤੂੰ ਉਠ ਬਹੁ ਹੰਝੁਆਂ ਵਾਲੀਏ,
ਜ਼ਰਾ ਮੈਂ ਵਲ ਬਾਂਹ ਉਲਾਰ ।

ਨੀ ਤੂੰ ਰੱਜ ਰਜ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਲੈ,
ਅਜ ਰੱਜ ਰੱਜ ਕਰ ਲੈ ਪਿਆਰ ।

ਮੈਨੂੰ ਇਕੋ ਰਾਤ ਨ ਭੁਲਦੀ,
ਜਦੋਂ ਸੋਜੋਂ ਖੁਸ ਗਏ ਯਾਰ ।

ਤੇਰਾ ਰੰਗਲਾ ਚੂੜਾ ਚੁੰਮ ਲਵਾਂ,
ਜ਼ਰਾ ਮੈਂ ਵਲ ਬਾਂਹ ਉਲਾਰ ।

ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀਂ ਰੋ ਰੋ ਪੰਛੀਆ,
ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਹਾਲ ਪੁਕਾਰ ।

੬੮.

ਬਾਂਕਾ

ਨੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਆਪ ਭੁਲਾ ਬੈਠੀ,
ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਸੁਣ ਬਾਂਕੇ ਯਾਰ ਦੀਆਂ ।
ਉਹ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹੰਸਾਂ ਦਾ,
ਜੋ ਚਿੜੀਆਂ ਉਹਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦੀਆਂ ।

ਕਦੀ ਘੰਗਟ ਚੁਕ ਕੇ ਵੇਖ ਤੇ ਸਹੀ,
ਅੱਜ ਮਿੰਨਤਾਂ ਅਉਗਣ ਹਾਰ ਦੀਆਂ ।
ਕਈ ਬੈਠੀਆਂ ਦਰ ਤੇ ਸੱਕ ਗਈਆਂ,
ਜੋ ਭੁਖੀਆਂ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਦੀਆਂ ।

ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਮੁੜਮੁੜ ਰੜਕਦੀਆਂ,
ਚੋਭਾਂ ਨੈਣਾਂਦੇ ਇਕਇਕ ਵਾਰ ਦੀਆਂ ।
ਜੀਹਨੂੰ ਪਰੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਮੋਰ ਛਲਾਂ
ਤੇਰਾ ਵਿਹੜਾ ਫਿਰਨ ਬਹਾਰ ਦੀਆਂ ।

ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਲੰਭਾਂ ਭੜਕਦੀਆਂ,
ਉਸ ਹੁਸਨ ਭਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ।
ਜਿਹਾ ਭਾਂਬੜ ਲਾਯਾ ਈ ਬੁਝਦਾ ਨਹੀਂ,
ਲੱਖਾਂ ਅੱਥਰੂ ਸਿਟ ਸਿਟ ਠਾਰਦੀਆਂ ।

ਵਟਣਾ !

ਮਾਏ ਨੀ ਸਾਨੂੰ ਲਾ ਨਾ ਵਟਣਾ,
ਮੈਂ ਢੋਲੇ ਬਿਨ ਪਲ ਨਹੀਂ ਕਟਣਾ ।

ਨਾ ਪਾ ਸੁਹੀਆਂ ਲਾਲ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ,
ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰਿਆਂ ਸਾਕਾਂ ।

ਮੈਂ ਰੰਗਲਾ ਚੂੜਾ ਭੰਨ ਸਟਣਾ ।
ਮੈਂ ਢੋਲੇ ਬਿਨ ਪਲ ਨਹੀਂ ਕਟਣਾ ।

ਪਾ ਕੇ ਨੱਥ ਕਿਉਂ ਖੁੰਝਦੀ ਜਾਵੇਂ,
ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਮੁਹਾਰ ਫੜਾਵੇਂ ।

ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚੋਂ ਤੂੰ ਕੀ ਖਟਣਾ ।
ਮੈਂ ਢੋਲੇ ਬਿਨ ਪਲ ਨਹੀਂ ਕਟਣਾ ।

ਮੇਰੇ ਨੈਣ ਨੇ ਹਉਕੇ ਭਰਦੇ,
ਢੋਲਾ ਦੇਕੇ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ,

ਨੀਂ ਮਾਏ ਤੇਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਘਟਣਾ ।
ਮੈਂ ਢੋਲੇ ਬਿਨ ਪਲ ਨਹੀਂ ਕਟਣਾ ।

ਦਿਲ ਦਾ ਮਹਿਰਮ !

ਦਿਲ ਦਾ ਮਹਿਰਮ ਆਇਆ ਨਹੀਂ,
ਕਮਲੀ ਨੂੰ ਗਲ ਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ।

ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਨੈਣ ਖਲੋਤੇ
ਜਗ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਪਰੋਤੇ
ਦਿਨ ਡੁਬਿਆ ਜਿੰਦ ਖਾਂਦੀ ਗੋਤੇ

ਚੰਦ ਕਿਧਰੇ ਦਿਸ ਆਇਆ ਨਹੀਂ,

ਦਿਲ ਦਾ ਮਹਿਰਮ ਆਇਆ ਨਹੀਂ,
ਕਮਲੀ ਨੂੰ ਗਲ

ਥਾਂ ਥਾਂ ਜਿੰਦੜੀ ਤਰਲੇ ਕਰਦੀ
ਜਣੀ ਖਣੀ ਦੇ ਮਿਹਣੇ ਜਰਦੀ
ਵੇ ਸਾਈਆਂ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਬਰਦੀ

ਮੈਂ ਤੇ ਮਨੋਂ ਭੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ,

ਦਿਲ ਦਾ ਮਹਿਰਮ ਆਇਆ ਨਹੀਂ,
ਕਮਲੀ ਨੂੰ ਗਲ

ਦਿਲ ਵਿਚ ਬਲਦੇ ਲਾਂਬੁ ਲੰਬੇ
ਜਿਉਂ ਪਾਣੀ ਬਿਨ ਮੱਛੀ ਕੰਬੇ
ਰਾਹ ਵਲ ਤੱਕਦੇ ਨੈਣ ਨੇ ਅੰਬੇ,

ਸਜਨਾ ਮੁਖ ਦਿਖਲਾਇਆ ਨਹੀਂ,

ਦਿਲ ਦਾ ਮਹਿਰਮ ਆਇਆ ਨਹੀਂ,
ਕਮਲੀ ਨੂੰ ਗਲ

ਜੁਲਫਾਂ ਦੇ ਕੰਡਲਾਂ ਵਿਚ ਵਲੀਆਂ
ਲੱਖਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਢੁਢਣ ਚਲੀਆਂ
ਸੜ ਮੋਈਆਂ ਕਈ ਭਲੀਆਂ ਭਲੀਆਂ

ਡਾਚੀ ਨੂੰ ਪਰਤਾਇਆ ਨਹੀਂ,

ਦਿਲ ਦਾ ਮਹਿਰਮ ਆਇਆ ਨਹੀਂ,
ਕਮਲੀ ਨੂੰ ਗਲ

ਮਸਤਾਨਾ ਬਨਾ ਦੇ !

ਮਰਦ—

ਇਕ ਹੋਰ ਪਿਆ ਦੇ,
ਇਕ ਹੋਰ ਪਿਆ ਦੇ,
ਦੀਵਾਨਾ ਬਨਾ ਦੇ,
ਮਸਤਾਨਾ ਬਨਾ ਦੇ।

ਔਰਤ—

ਮੇਰੇ ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਪਿਆਸੇ,
ਪੀ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ,
ਪੀ, ਪੀ ਕੇ ਮੁਕਾ ਦੇ,
ਇਕ ਹੋਰ ਪਿਆ ਦੇ।
ਦੀਵਾਨਾ ਬਨਾ ਦੇ,
ਮਸਤਾਨਾ ਬਨਾ ਦੇ।

ਮਰਦ—

ਮੇਰੀ ਹੋਸ਼ ਦੀ ਨਗਰੀ,
ਬੇਹੋਸ਼ ਬਨਾ ਦੇ ।
ਬੇਹੋਸ਼ ਬਨਾ ਦੇ,
ਖਾਮੋਸ਼ ਬਨਾ ਦੇ ।
ਦੀਵਾਨਾ ਬਨਾ ਦੇ,
ਮਸਤਾਨਾ ਬਨਾ ਦੇ ।

ਔਰਤ—

ਮੇਰੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਵਾਨੀ,
ਦਰਿਆ ਦੀ ਰਵਾਨੀ ।
ਤੇਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਵਾਨੀ,
ਮੇਰੀ ਮਸਤ ਜਵਾਨੀ ।
ਪੀ, ਪੀ ਕੇ ਮੁਕਾ ਦੇ,
ਇਕ ਹੋਰ ਪਿਆ ਦੇ ।

ਦੀਵਾਨਾ ਬਨਾ ਦੇ,
ਮਸਤਾਨਾ ਬਨਾ ਦੇ ।
ਇਕ ਹੋਰ ਪਿਆ ਦੇ,
ਇਕ ਹੋਰ... ..

ਪ੍ਰੇਮ !

ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਸਮਝ ਨ ਆਈ ਨੀ,
ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਸਮਝ ਨ ਆਈ ਨੀ ।

ਕੋਈ ਦਰ ਦਰ ਭਿਛਿਆ ਮੰਗਦਾ ਨੀ,
ਕੋਈ ਭਗਵੇਂ ਕਪੜੇ ਰੰਗਦਾ ਨੀ,
ਕੋਈ ਲਭਦਾ ਸੰਗਦਾ ਸੰਗਦਾ ਨੀ,

ਕੋਈ ਫਿਰਦਾ ਕੰਨ ਪੜਵਾਈ ਨੀ—

ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਸਮਝ ਨ ਆਈ ਨੀ,
ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ

ਕੋਈ 'ਲੈਲਾ' 'ਲੈਲਾ' ਕਰਦਾ ਨੀ,
ਕੋਈ ਸੋਹਣਾ ਡੁਬ ਡੁਬ ਮਰਦਾ ਨੀ,
ਇਹ ਇਸ਼ਕ ਨਾ ਮੈਂਤੋਂ ਡਰਦਾ ਨੀ,

ਪਿਆ ਥਲ ਵਿਚ ਦੇਵੇ ਦੁਹਾਈ ਨੀ—

ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਸਮਝ ਨ ਆਈ ਨੀ,
ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ

ਕੋਈ ਏਲਬੁਲ ਬਨ ਬਨ ਬਹਿਕੇ ਨੀ,
ਕੋਈ ਕਲੀਆਂ ਬਨ ਬਨ ਟਹਿਕੇ ਨੀ,
ਕੋਈ ਭੰਵਰਾ ਬਨ ਬਨ ਸਹਿਕੇ ਨੀ,

ਕੋਈ ਫਿਰਦਾ ਬੀਨ ਬਜਾਈ ਨੀ—

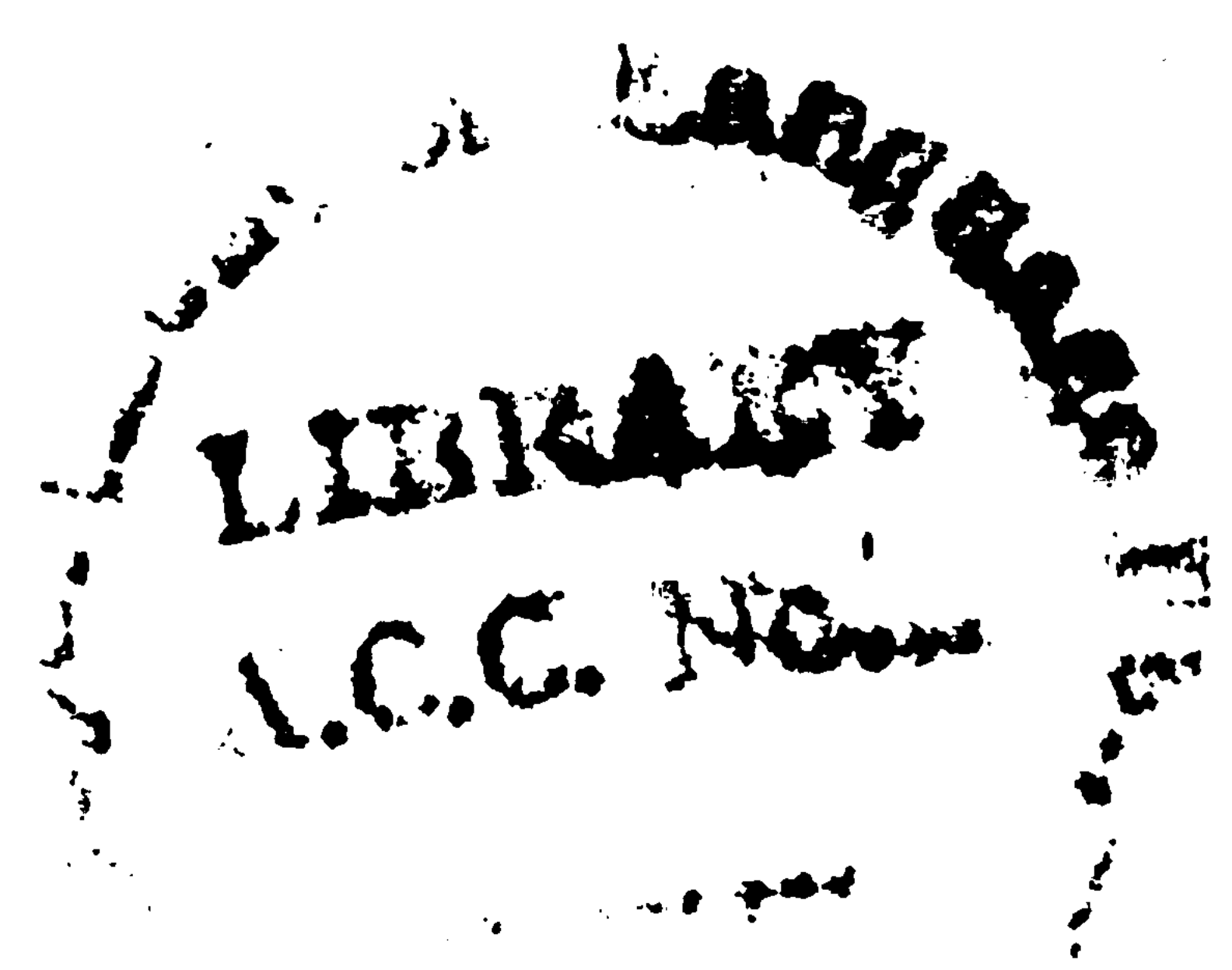
ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਸਮਝ ਨਾ ਆਈ ਨੀ,
ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਸਮਝ ਨਾ ਆਈ ਨੀ,

ਕੋਈ ਨੈਣ ਗਜ਼ਬ ਦੇ ਮਾਰੇ ਨੀ,
ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਕੈਦ ਵਿਚਾਰੇ ਨੀ,
ਕੋਈ ਹੱਸ ਹੱਸ ਖੂਨ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਨੀ,

ਕੋਈ ਰਾਤੀਂ ਸੌਂ ਪਛਤਾਈ ਨੀ—

ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਸਮਝ ਨਾ ਆਈ ਨੀ,
ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ

ਮਾਹੀ !

ਮਾਹੀ ਗੁਸੇ ਗੁਸੇ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ ਨੀ,
ਸਾਨੂੰ. ਦਿਲ ਦਾ ਦੁਖ ਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਨੀ !

ਕਾਲੀ ਬਦਲੀ ਕੇਸ ਖਿਲਾਰੇ,
ਹਸਦੇ ਹਸਦੇ ਲੁਕ ਗਏ ਤਾਰੇ।

ਇਹ ਦਿਲ ਹਟਕੋਰੇ ਲੈਂਦਾ ਨੀ—
ਮਾਹੀ ਗੁਸੇ ਗੁਸੇ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ ਨੀ ! 586

ਬਾਗ ਹੁਸਨ ਦਾ ਖਿੜਿਆ ਪਿਆਰਾ,
ਇਕ ਇਕ ਫੁਲ ਦਾ ਮਸਤ ਇਸ਼ਾਰਾ।

ਭੰਵਰਾ ਰੁਸ ਰੁਸ ਬਹਿੰਦਾ ਨੀ—
ਮਾਹੀ ਗੁਸੇ ਗੁਸੇ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ ਨੀ !

ਤਰਲੇ ਕਰ ਕਰ ਦਿਲ ਸਮਝਾਇਆ,
ਫੇਰ ਭੀ ਜ਼ਾਲਮ ਬਾਜ਼ ਨ ਆਇਆ।

ਸਜਣ ਪਿਛੇ ਟੁਰ ਪੈਂਦਾ ਨੀ,
ਮਾਹੀ ਗੁਸੇ ਗੁਸੇ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ ਨੀ !

ਬੋਲੀਆਂ !

ਇਕ ਕੁੜੀ—

ਪੈਰੀਂ ਮੇਰੇ ਝਾਂਜਰਾਂ,
ਤੇ ਬਾਹੀਂ ਮੇਰੇ ਬੰਦ ਨੀ,
ਵੇਖ ਲੈ ਸਈਓ ਨੀ,
ਮੇਰੇ ਘੁੰਡ ਵਿਚ ਚੰਦ ਨੀ ।

ਦੂਜੀ—

ਨੈਣੀਂ ਮੇਰੇ ਕਜਲਾ,
ਤੇ ਹਥੀਂ ਮਹਿੰਦੀ ਲਾਲ ਵੇ ।
ਛੱਡ ਮੇਰੀ ਵੀਣੀ ਤੇਰਾ,
ਨਿਤ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵੇ ।

ਤੀਜੀ—

ਗੋਰੀਆਂ ਨੇ ਬਾਹਾਂ ਮੈਂ,
ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਵੰਗਾਂ ਕਾਲੀਆਂ
ਅੱਖੀਆਂ 'ਚ ਹਸੇ ਮੂੰਹੋਂ,
ਕਢੇ ਮਾਹੀ ਗਾਲੀਆਂ ।

ਚੌਥੀ—

ਮਾਹੀ ਵਸੇ ਪਰਦੇਸ ਮੈਨੂੰ,
ਉਹਨੇ ਵੰਗਾਂ ਘਲੀਆਂ,
ਵੇਖ ਵੇਖ ਵੰਗਾਂ ਸਈਆਂ,
ਸਹੁਰਿਆਂ ਦੇ ਚਲੀਆਂ ।

ਜੋਗੀ !

ਇਕ 'ਜੋਗੀ' ਮੁੰਦਰਾਂ ਵਾਲਾ,
ਹੀਰੇ ਤੇਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਆਇਆ ।
ਉਹਨੇ ਤਨ ਤੇ ਭਸਮ ਰੁਮਾਇਆ,
ਹੀਰੇ ਤੇਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਆਇਆ ।

ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਜਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ,
'ਹੀਰ' 'ਹੀਰ' ਕਹਿ ਹਉਕੇ ਭਰਦਾ,
ਉਹਨੇ ਸਭਦਾ ਦਿਲ ਭਰਮਾਇਆ ਨੀ ।
ਤੇਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਆਇਆ ।

ਇਕ 'ਜੋਗੀ' ਮੁੰਦਰਾਂ ਵਾਲਾ,
ਹੀਰੇ ਤੇਰੇ ਪਿੰਡ

ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਈਆਂ ਬੁਕਬੁਕ ਲੀਰਾਂ
ਹਾਲ ਬਨਾਏ ਵਾਂਗ ਫਕੀਰਾਂ
ਉਹਨੇ ਖੂਹ ਤੇ ਧੂਨਾ ਤਾਇਆ ਨੀ—
ਤੇਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਆਇਆ ।

ਇਕ 'ਜੋਗੀ' ਮੁੰਦਰਾਂ ਵਾਲਾ,
ਹੀਰੇ ਤੇਰੇ ਪਿੰਡ... ..

ਉਹ ਆਇਆ ਕੋਈ ਲਾਲ ਗਵਾਕੇ,
ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਲਭਦਾ ਭੇਸ ਵਟਾਕੇ,
ਭੁਖਾ ਤੇ ਤਿਰਹਾਇਆ ਨੀ—

ਤੇਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਆਇਆ ।

ਇਕ 'ਜੋਗੀ' ਮੁੰਦਰਾਂ ਵਾਲਾ,
ਹੀਰੇ ਤੇਰੇ ਪਿੰਡ... ..

ਦੀ ਮਿਨਰਵਾ ਪ੍ਰੈਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਮੈਨੇਜਰ
ਗੁਰਕੀਰਤ ਸਿੰਘ 'ਭਾਈ' ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੇਠ ਛਪੀ ।

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਿੱਤਾਬਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ

ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਸਜਣਾਂ ਲਈ !

(੧) ਆਪਣਾ ਨਾਮ, ਪਿੰਡ, ਡਾਕਖਾਨਾ ਜਿਲਾ ਪੂਰਾ ਤੇ ਸਾਫ ਲਿਖੋ। ਸੀਲੋਨ, ਬਰਮਾਂ ਅਤੇ ਟਾਪੂ ਨਿਵਾਸੀ ਸੱਜਣ ਆਪਣਾ ਤੇ ਸਾਡਾ ਪਤਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਲਿਖ ਕੇ ਘੱਲਿਆ ਕਰਨ।

(੨) ਸਮੁੰਦਰੋਂ ਪਾਰ, ਹੋਰਨਾਂ ਦੂਰ ਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਵੀ. ਪੀ. ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਦੇ ਗਾਹਕ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਡਾਕ ਖਰਚ ਸਣੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਭੇਜਣ ! ਬਰਮਾਂ ਵਿਚ ਵੀ. ਪੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖਰਚ ਦਾ ਟੈਟ ਬਹੁਤ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ੫) ਪੇਸ਼ਗੀ ਭੇਜਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

(੩) ਅੱਜ ਕਲ ਦੇ ਨਿਰਖਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਮੀ ਬੇਸ਼ੀ

ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੇ ਆਰਡਰ ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਜੇ ਨਿਰਖ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹੀ ਲਵਾਂਗੇ।

(੪) ਪੁਸਤਕਾਂ, ਕੰਪੇ, ਕੜੇ ਤੇ ਹੋਰ ਮਾਲ ਨਕਦ ਰਕਮ, ਪੇਸ਼ਗੀ ਆਉਣ ਪਰ ਵੀ. ਪੀ. ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(੫) ਇਕ ਰੁਪੈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਵਾਨੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਨੀ ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਲਫਾਫੇ ਵਿਚ ਪਾ ਭੇਜੋ, ਕਿਉਂਕਿ ੧) ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਭੇਜਣ ਵਿਚ ਡਾਕ ਖਰਚ ਬਹੁਤ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗਾਹਕ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਰਮਾ ਨਿਵਾਸੀ ਸੱਜਣ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ।

(੬) ਕਈ ਚਲਾਕ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ ਵਿਚ ਕੀਮਤ ਵਧ ਛਾਪਕੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਟਪਲੇ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੇ ਯਾਦ ਰਖੋ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਦਾ ਗਾਹਕ ਦੇ ਸਿਰੇਂ ਹੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਪੁਆਉਂਦਾ।

(੭) ਇਸ ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਈ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਹੋਣੇਂ ਰਹਿ ਗਏ ਹੋਣ। ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਅਗਰ ਕਿਸੇ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਆਪ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਲਿਖ ਦਿਉ, ਜੇ ਮੁਨਾਸਬ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

(੮) ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਖੁਦ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵੇਲੇ

। ੩ । ਯਾਦ ਰਖੋ:—

(3)

ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਾਸਤੇ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਡ ਜਾਂ
ਟਿਕਟ ਭੇਜਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ।

ਗਿਆਨੀ, ਵਿਦਵਾਨੀ ਤੇ ਬੁਧੀਮਾਨੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ
ਇਕ ਅਨੇ ਦਾ ਟਿਕਟ ਭੇਜ ਕੇ ਮੁਫਤ ਮੰਗਾਓ ।

ਕਈ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ
ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਨਾਮ ਰਖ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਚਿਠੀ
ਮਨੀਆਰਡ, ਜਾਂ ਪੋਸਟਰ ਸਾਰਟੀਫਿਕੇਟ ਭੇਜਣ ਲਗਿਆਂ
ਸਾਡਾ ਪੂਰਾ ਪਤਾ ਲਿਖਿਆ ਕਰੋ ।

ਹੋਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਈ ਸਾਡਾ ਪਤਾ ਯਾਦ ਰਖੋ

ਭਾਈ ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਦੁਖ-ਸੁਖ

ਸ: ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਲੇਖਣੀ ਵਿਚ ਇਕ ਅਜੀਬ ਸੁਆਦ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮਨ ਇਕ ਇਕ ਅਖਰ ਨਾਲ ਦੌੜਦਾ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਸੁਚੱਜਤਾ ਤੇ ਖਿਆਲ ਦੀ ਉਚਤਾ ਇਕ ਉਚੇਚਾ ਹੁਲਾਰਾ ਦਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੁਖ-ਸੁਖ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਹਿਤਕ ਸਵਾਦ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਤਾਰੀਫ ਕੀਤੀ ਜਾਏ ਥੋੜੀ। ਮੁਲ ੧।।।)

ਚੰਗਿਆੜੇ

ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੂਰ ਪੁਰੀ ਕਰਤਾ ਵੰਗਾਂ ਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਪੰਜਾਬ

ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੂਰ ਪੁਰੀ ਦੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਕਿਤਾਬ ਚੰਗਿਆੜੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਦਿਲ ਵਜਦ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਾਲੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਅਖਾਂ ਵਿਚ ਅਥਰੂ ਭਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੂ-ਬਹੂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦਿਆਂ ਦੁਖਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਤਸਵੀਰ ਅਖਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਬੁਲ੍ਹੇ ਵਾਂਗ ਨਚਣ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ—

ਉਹ ਭੇਤ ਨਾ ਦਿਲਦਾ ਦੱਸਦਾ ਨੀਂ,

ਉਹ ਹਰ ਹਰ ਦੇ ਵਿਚ ਵੱਸਦਾ ਨੀਂ,

ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸੋਹਣੀ ਹੈ। ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਜਿਲਦ ਵਲੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਗਈ।

(੫)

ਸੁਲਾਂ ਦੀ ਸੇਜ

ਸ: ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਵਲਿਸਟ
ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਦੀ ਖੱਟੀ

ਇਹ ਨਾਵਲ ਅਜ ਕਲ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਫੋਟੋ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਹੂ-ਬ-ਹੂ ਨਕਸ਼ੇ ਅਖਾਂ ਅਗੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਤਫਾਕ ਦੀ ਬਰਕਤ ਦਾ ਪਰਤੱਖ ਪਰਮਾਣ ਹੈ। ਘਰੋਗੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਤਾ ਜੀ ਦੇ ਸਭ ਨਾਵਲ ਭੁਲ ਜਾਵੋਗੇ, ਇਹ ਨਾਵਲ ਆਪਣੀ ਮਿਸਾਲ ਆਪ ਹੀ ਹੈ, ਮੁਲ ੧।)

ਪਰਚਾਰ ਸਾਗਰ

ਰਚਿਤ - ਗਿਆਨੀ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਅਜ ਤਕ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਪੁਸਤਕ ਨਹੀਂ ਛਪੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੌਮੀ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਸਿਦਕੀ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਤੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੇ ਵਾਰਤਕ ਪਰਸੰਗ ਹੋਣ, ਉਪਰਲੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਇਹ ਘਾਟਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਐਡੀਸ਼ਨਾਂ ਮੁਕਣ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਲੋਕ ਤਾਂਘ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ ਅਗੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਕਰਕੇ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪਰ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੇ ਵਾਰਤਕ ਪਰਸੰਗ ਹਨ। ਭੇਟਾ ੧।) ਡਾਕ ਖਰਚ ਵਖਰਾ। ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਅਦੁਤੀ ਸੁਗਾਤ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੀਤ

ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ

ਰਸ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਸ ਵਿਚ ਭਿਜੇ ਹੋਏ ਉਹ ਗੀਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਤਰ ਸਤਰ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਆਤਮਾਂ ਝੇਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ: ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਤਾ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਇਕ ਇਕ ਤੁਕ ਸਾਂਭਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਕਵਿਤਾ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਸਭਿੱਯਤਾ ਦੀਆਂ ਅਜ ਕਲ ਤੁਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਜ਼ਲਾਂ ਇਸ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਖਿਆਲ ਨਾਲ ਇਕ ਇਕ ਗੀਤ ਟੈਕਸਲਾ, ਮਹਿੰਜੇਦਾਰੇ ਤੇ ਹੜੱਪੇ ਦੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪੁਟ ਕੇ ਲਭਣ ਤੇ ਸਾਂਭੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾ ਤੇ ਵਲਵਲਿਆਂ ਤੇ ਇਲਾਵਾ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਾਂਭਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਉੱਨਤ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ।

ਪੇਮ ਫੁਲਵਾੜੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰੀ ਕਵੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾ: ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਦੀ ਰਚਿਤ ਪੁਸਤਕ ਦੀਵਾਨ ਗੋਯਾ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਮੁਨਸ਼ੀ ਮੇਘ ਰਾਜ ਜੀ ਮੁਲ ੨)

ਪਤ — ਭਾਈ ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਨੂਰੀ ਜੋਤਾਂ

ਸਰਦਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ, ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਅਮੋਲਕ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੁਲ ੧।)

ਲਾਲਾ ਨੰਦ ਲਾਲ 'ਨੂਰਪੁਰੀ' ਰਚਿਤ
ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਨਵੇਂ ਸੰਗ੍ਰਹਿ

ਜੀਉਂਦਾ ਪੰਜਾਬ

ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਨੂਰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤੇ ਚੋਣਵੇਂ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਇਕ ਇਕ ਸਤਰ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਹਿਲੋਰਾ ਦੇਵੇਗੀ। (ਮੈਂ ਵਤਨ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਭੁਲਾ ਦੇਣੀ) ਇਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪਾਪ ਦੀ ਖੱਟੀ

ਰਚਿਤ ਸ: ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾ ਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸੇਜ
ਪਾਪ ਦੀ ਖੱਟੀ, ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਬਚਿਆਂ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਤੇ
ਇਸਤਰੀਆਂ ਲਈ ਇਕ ਵਧੀਆ ਨਾਵਲ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕ
ਆਪਣੀ ਅਨੁਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਭੂਤ ਤੇ ਭਵਿਖਤ ਵਿਚ

(੯)

ਲਿਜਾ ਕੇ ਬੜੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਮਿਥਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਵਲ 'ਪਾਪ ਦੀ ਖੱਟੀ' ਤੋਂ ਪਰੇਰਨਾ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ 'ਡਿਕਨਜ਼' 'ਸਟੀਵਨਸਨ' 'ਹਾਰਜੀ' ਜਾਂ 'ਵੈਲਜ਼' ਬਣ ਜਾਏ । ਇਸ ਨਾਵਲ ਵਿਚ ਪਤੀ-ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਉਚਾ ਇਖਲਾਕ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਹ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਪਾਠਕਾਂ ਤੇ ਅਸਰ ਕਰੇਗਾ । ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਭੈੜੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਤੇ 'ਪਾਪ ਦੀ ਖੱਟੀ' ਦੇ ਭੈੜੇ ਨਤੀ-ਜਿਆਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਦਿਲ ਚੀਰਵੇ' ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਕ ਸਮਾਜਕ ਨਾਵਲ ਹੈ ।

ਗਰੀਬ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ

ਲੇਖਕ-ਡਾ: ਹਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਢਿਲੋਂ, ਐਮ. ਏ. ਪੀ. ਐਚ. ਡੀ.

ਸਾਡਾ ਦੇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਇਸ ਦੀ ਖਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੁਝ ਉਪਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਹਕੂਮਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਸੀ? ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਤਰ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ । ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ, ਪਬਲਿਕ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲਾਭ-ਦਾਇਕ ਹੈ । ਕੋਈ ਲਾਇ-ਬਰੇਰੀ ਇਸ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ।

(੯)

ਆਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀਆਂ

ਨਵੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਮਿਸਮੇਜ਼ਮ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਮੋਹਨ ਵਿਦਿਆ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ

ਮਨ ਨੂੰ ਏਕਾਗਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸੌਖੇ ਅਤੇ
ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਆਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ
ਅਪਣੇ ਰੁਸੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ, ੧ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੁਘਾ
ਵਸ ਕਰਨਾ, ੨ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਖੁਆਕੇ ਵਸ ਕਰਨਾ,
੩ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਧੂੜਕੇ ਵਸ ਕਰਨਾ, ਅਫਸਰ ਨੂੰ
ਮੋਹਰਬਾਨ ਕਰਨਾ, ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਮੁਲਾਜ਼ਮਤ ਨੂੰ
ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ, ਵਿਗੜ ਚੁਕੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਠੀਕ
ਕਰਨਾ, ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਆਪ ਜੀ ਲਈ ਅਦੁਤੀ
ਤੇਹਫਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਕਈ ਠਗਾਂ ਤੋਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗੀ ਮੁਲ ੧॥) ਅਜੇ ਹੀ ਮੰਗਾਓ

ਪਤਾ—ਭਾਈ ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਸਟੀਕ

ਸ: ਸ: ਅਮੋਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕਾਲਜ
ਇਹ ਟੀਕਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਛਪ ਚੁਕੇ ਟੀਕਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸੋਹਣਾ
ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਬਕ ਹੈ, ਹਰ ਤੁਕ ਦੇ ਵਖੋ ਵੱਖ ਅਰਥ ਕੀਤੇ
ਗਏ ਹਨ ।

ਦਲਜੀਤ ਕੌਰ

ਡਾ: ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਸੂਰਬੀਰ ਸਿੰਘਣੀ ਦੇ ਦਰਦ ਭਰੇ
ਹਾਲਾਤ ਬੜੇ ਦਿਲ-ਚੀਰਵੇ' ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਕਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ
ਹਨ । ਇਹ ਹਰ ਸਿਖ ਘਰਾਣੇ ਵਿਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।

ਕੋਹਿਨੂਰ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖ

(ਗਿਆਨੀ ਗੁਪਾਲ ਸਿੰਘ)

[ਸ: ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਵਲਿਸਟ ਦੀ ਰਾਇ]

ਸੁਚੱਜੇ ਲੇਖਕਾ ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ੮੫
ਲੇਖ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ । ਇਹ ਇਕ ਤੋਂ ਇਕ ਵਧ ਕੇ ਨਾ-ਕੇਵਲ
ਸੁਆਦਲੇ, ਬਲਕਿ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਤ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ।

ਇੰਗਲਿਸ਼ ਟੀਚਰ

ਸ੍ਰ: ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਾਟੀਆ

ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ
ਵਿਚ ਅਜੇ ਤਕ ਕੋਈ ਵੀ ਢੰਗਾ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ

ਛਪਿਆ, ਜੇ ਕੋਈ ਨੈ ਵੀ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਔਕੜ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਟੀਚਰ ਹਰ ਔਕੜ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੁਖੱਲਾ ਢੰਗ ਤਰਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਤੁਹਾਡੇ ਬਚੇ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਪੁਸਤਕ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੁਲ ਵਾਜਬੀ ਕੇਵਲ ੧।)

ਹਿੰਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ

(ਸ: ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬੀ. ਏ)

ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਮਿਡਲ ਮੈਟਰਿਕ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਕਲਾਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਚੋਣਵੇਂ ਤੇ ਜੁਆਬ ਬੜੇ ਢੁਕਵੇਂ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਚੰਗਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਅਜੇ ਤਕ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਛਪਿਆ। ਵਧੀਆ ਕਾਗਜ਼, ਸੋਹਣੀ ਛਪਾਈ, ਜੇਬੀ (ਪਾਕਟ) ਸਾਈਜ਼ ਸਮੇਤ ੮ ਨਕਸ਼ਿਆਂ ਦੇ।
ਮੁਲ ਸਿਰਫ ੧)

ਅਰਸੀ ਝਾਤ

ਕਰਮ ਸਿੰਘ

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੋਂ ਲਗਾ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹਨ।

ਹੋਰ ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਈ ਸਾਡਾ ਪਤਾ ਯਾਦ ਰਖੋ

ਭਾਈ ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸੁਹਣੀਆਂ ਤੇ ਸੌਖੀਆਂ

ਕਿਤਾਬਾਂ

ਗੋਪਾਲ ਪਹਿਲੀ ਪੋਥੀ	ਪ੍ਰੋ: ਦੇਵਦਤ ਗੋਪਾਲ ਐਮ ਏ.
ਗੋਪਾਲ ਦੂਜੀ ਪੋਥੀ	” ”
ਗੋਪਾਲ ਤੀਜੀ ਪੋਥੀ	” ”
ਗੋਪਾਲ ਚੌਥੀ ਪੋਥੀ	” ”
ਗੋਪਾਲ ਚਿੱਠੀ ਪਤਰ	” ”
ਗੋਪਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖ	” ”
ਮਿਠੇ ਮੇਵੇ (ਕਵਿਤਾਵਾਂ)	ਵਿਧਾਤਾ ਸਿੰਘ ‘ਤੀਰ’
ਪਰੀਆਂ ਦਾ ਖੂਹ	ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੀ. ਏ.
ਹਿੰਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ	ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬੀ. ਏ.

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਵੀ ਬਾਬੂ ਫੀਰੋਜ਼ਦੀਨ ਜੀ ਸ਼ਰਫ ਦੀਆਂ ਇਸ਼ਕ ਵਿਚ ਭਿਜੀਆਂ ਦਰਦਾਂ ਵਿਚ ਡੁਬੀਆਂ, ਭਾਈਚਾਰਕ, ਇਸ਼ਕੀਆ ਤੇ ਧਾਰਮਕ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਸ ਮਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਰਫ ਦੀਆਂ ਟਚਿਤ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਜੋਗਨ, ਸ਼ਰਫ ਹੁਲਾਰੇ, ਸ਼ਰਫ ਨਿਸ਼ਾਨੀ

ਤੇ ਸ਼ਰਫ ਉਡਾਰੀ ਪੜ੍ਹੋ ।

ਹੋਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਈ ਸਾਡਾ ਪਤਾ ਯਾਦ ਰਖੋ

ਭਾਈ ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

(੧੩)

ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਬਾਲ-ਬੋਧ

(ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ ਬੀ. ਏ.)

ਇਸ ਬਾਲਬੋਧ ਵਿਚ ਵੀਹ ਦੇ ਲਗ
ਪਗ ਸੁਨੱਖੇ ਲਾਈਨ ਬਲਾਕ ਹਨ ਤੇ ਇੰਹ
ਬਾਲਬੋਧ ਨਵੇਂ ਤੇ ਸਾਇੰਟਿਫਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ
ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜ ਤਕ ਛਪ ਚੁਕੇ
ਬਾਲਬੋਧਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸੋਹਣਾ ਤੇ ਸੁਚੱਜਾ ਹੈ ।

ਵਧੀਆ ਕਾਰਜ ਸੁਹਣੀ ਛਪਾਈ ।

ਮੁਲ =) ਸਿਰਫ

ਹੋਰ ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਈ ਸਾਡਾ ਪਤਾ ਯਾਦ ਰਖੋ

ਭਾਈ ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਟੀਕੇ

ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ	ਸ: ਸ: ਅਮੋਲ
ਸਲੋਕ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ	ਪ੍ਰੋ: ਵੇਵਦਤ ਗੋਪਾਲ ਐਮ. ਏ.
ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ	” ”
ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸਟੀਕ	” ”
ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਕਾ	ਡਾਕਟਰ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਨਿਤਨੇਮ	” ”
ਭਟਾਂ ਦੇ ਸਵਯੇ	ਗਿਆਨੀ ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ
ਪ੍ਰਬੋਧ ਚੰਦਰ ਨਾਟਕ	ਗਿਆਨੀ ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ
ਪ੍ਰੇਮ ਫੁਲਵਾੜੀ	ਗਜ਼ਲਾਂ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ
	ਮੁਨਸ਼ੀ ਮੇਘ ਰਾਜ ਜੀ
ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ	ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ

ਧਾਰਮਕ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਲੇਖਕ—ਸ: ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ

- ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ—ਤਵਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਮੁਕੰਮਲ
ਜੀਵਨ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ੨॥)
- ਸਿਖ ਇਤਿਹਾਸ—ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ
ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਤਕ ਮੁਕੰਮਲ
ਇਤਿਹਾਸ ੨॥)

(੧੫)

ਰਾਜਾ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ—(ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ) ਸਿਖ ਰਾਜ
ਦੀ ਦਰਦਨਾਕ ਤਬਾਹੀ ੧।)

ਰਾਣੀ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ—(ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ) ਰਾਣੀ
ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਦੀ ਅਦੁਤੀ
ਕੁਰਬਾਨੀ ੧।)

ਗੰਗੂ—(ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ) ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ
ਦੀ ਦਿਲ ਵਿਨੁਵੀਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ੧।)

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸ਼ੇਰ—(ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ) ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ
ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ
ਧਾਰਮਕ ਜੀਵਨ ੧।)

ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕ—ਗਿਆਨੀ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਇਹ
ਪੁਸਤਕ ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਦਾ ਮੁਕੰਮਲ ਜੀਵਨ ਹੈ ੧।)

ਮਨ ਮੰਦਰ

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ 'ਸਾਬਰ'

ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਸਾਬਰ ਜੀ ਦੀਆਂ ਨਿਰੋਲ ਧਾਰਮਕ
ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਨਮੋਹਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੈ ।

ਹੋਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਈ ਸਾਡਾ ਪਤਾ ਯਾਦ ਰਖੋ

ਭਾਈ ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਆਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ

ਕੀ ਕੁਝ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ?

ਗਿਆਨੀ, ਵਿਦਵਾਨੀ ਤੇ ਬੁਧੀਮਾਨੀ ਦੇ
ਕੋਰਸ ਸਹਾਇਕ ਪੁਸਤਕਾਂ, ਉਚ ਲਿਟਰੇਚਰ,
ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਕੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਹਰ ਮੇਲ ਦੇ ਕੜੇ
ਸਟੇਨ ਲੈਸ, ਕੰਘੇ ਚਿਕੜੀ ਤੇ ਦੰਦ ਦੇ।
ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ
ਮੰਗੋ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ
ਹੋਵੇਗੀ, ਰੇਟ ਵਾਜਬੀ।

ਹੋਰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਮੰਗਾਉਣ ਲਈ
ਸਾਡਾ ਪਤਾ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਖੋ

ਭਾਈ ਬਸਖੀ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ

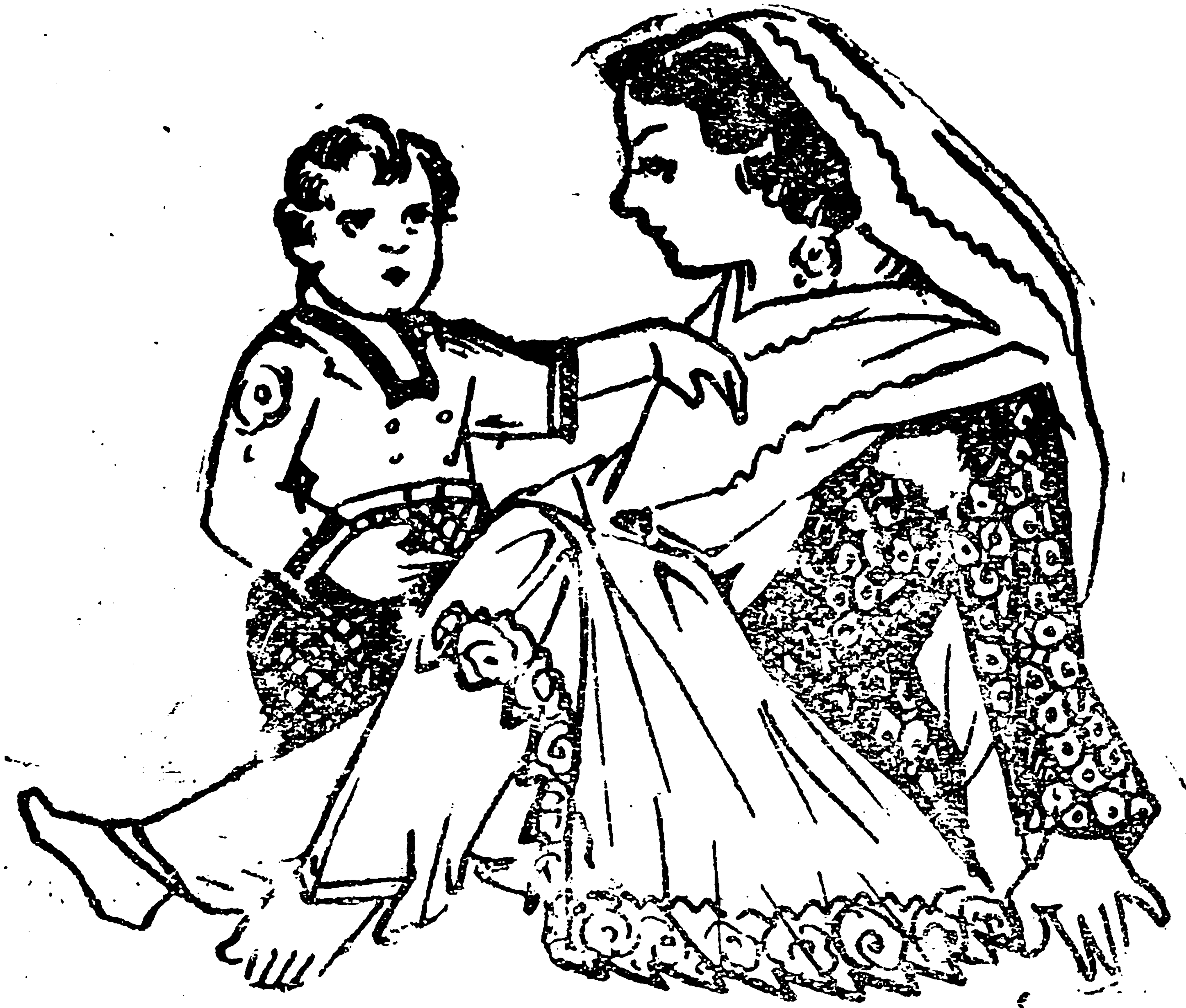
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

B-0694

ਜੀਵਨ ਜੋਤ

ਸ਼ਰਤੀਆ ਲੜਕਾ ਹੋਵੇਗਾ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਘਰ ਐਲਾਦ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਲੜਕੀਆਂ ਹੀ ਲੜਕੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੋਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਵਾਈ ਅਕਸੀਰ ਹੈ। ਮਾਡਾ ਦਾਹਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਜੋਤ ਦੇ ਵਰਤਣ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਲੜਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਜੜੇ ਘਰ ਆਬਾਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਦਵਾਈ ਦੀ ਜਿਸ ਭੈਣ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਅੱਜ ਹੀ ਖਤ ਲਿਖਕੇ ਮੰਗਵਾਏ। ਹੋਰ ਮਰਦਾਂ ਤੇ ਇਜ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰਤੀਆ ਇਲਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਪ ਦਾ ਹਿੱਤੂ ਮੈਨੇਜਰ:-

ਨਰੂਲਾ ਦਵਾ ਘਰ (ਰਜਿਸਟ੍ਰਡ)

ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ